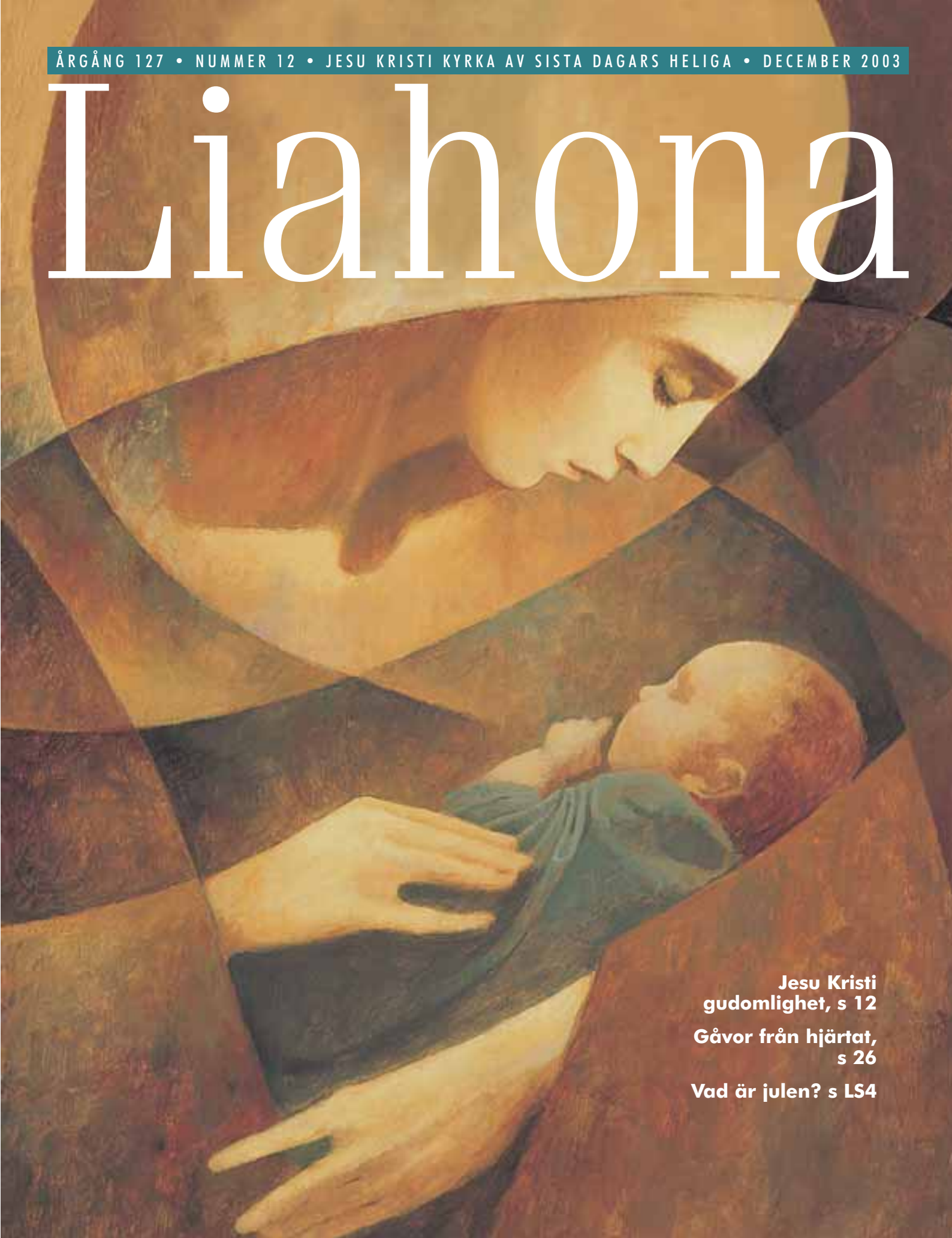


ÅRGÅNG 127 • NUMMER 12 • JESU KRISTI KYRKA AV SISTA DAGARS HELIGA • DECEMBER 2003

Liahona



Jesu Kristi
gudomlighet, s 12

Gåvor från hjärtat,
s 26

Vad är julen? s LS4

Liahona



PÅ OMSLAGET

Framsida: *Mor och barn*,
av J Kirk Richards. Baksida:
Foto Christina Smith.



LILLA STJÄRNAN, OMSLAGET

Målning av Simon Dewey,
med tillstånd av Altus Fine
Art, American Fork, Utah.



SE "KIRTLAND
ÅTERUPPBYGGT", S 32

ARTIKLAR

- 1 Julbudskap från första presidentskapet
- 2 Budskap från första presidentskapet: Julens gåvor *Thomas S Monson*
- 12 Evangelie-klassiker: Jesu Kristi gudomlighet *Orson F Whitney*
- 18 Välsignelse i rikt mått
- 25 Besöksläraarnas budskap: Förbered dig genom att leva förutseende och att betala tionde och fasteoffer
- 29 Jesu liknelser: "Jag är den sanna vinstocken" *Anthony R Temple*
- 32 Kirtland återuppbyggt
- 40 Sista dagars heliga berättar
 - Jag firade jul med en pastor *Blaine K Gebring*
 - "Läs din patriarkaliska välsignelse!" *Célia Augusto de Souza*
 - Lastbilschaufförens julklapp *Norma J Broadhead*
- 48 Så kan du använda *Liabona* december 2003

UNGDOMSSIDORNA

- 6 Hemmagjord jul *Gene R Cook*
- 10 Tio saker som jag tycker om hos dig *Lois Zurligen Jorgensen*
- 24 Kan inte jämföras med något *Emma Withers*
- 26 Frågor och svar: Vad kan jag ge min familj i julklapp som betyder mer än något som är köpt i en affär?
- 44 En gåva som räcker året om *Darwin B Christenson*
- 47 Visste du det här?

LILLA STJÄRNAN

- 2 Världens ljus: Ett julbudskap från första presidentskapet till världens barn
- 4 Samlingsstunden: Vad är julen? *Vicki F Matsumori*
- 6 En säng till Nils
 - Diane L Mangum*
- 8 Adventskalender: Vad är julen?
- 10 Berättelser ur Nya testamentet:
Paulus avslutar sin mission
- 15 Särskilda vittnen:
Var ett vittne om Gud
 - Henry B Eyring*
- 16 Tempelbilder



SE "EN SÄNG TILL
NILS", S 156

December 2003 • Årgång 127 • Nummer 12
LIAHONA 23992 180
Officiell tidskrift för Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga

Första presidentskapet: Gordon B Hinckley, Thomas S Monson, James E Faust

De tolv kvorum: Boyd K Packer, L Tom Perry, David B Haight, Neal A Maxwell, Russell M Nelson, Dallin H Oaks, M Russell Ballard, Joseph B Wirthlin, Richard G Scott, Robert D Hales, Jeffrey R Holland, Henry B Eyring

Chefredaktör: Dennis B Neuenschwander

Rådgivande: E Ray Bateman, Monte J Brough, Jay E Jensen, Stephen A West

Verkställande direktör: David Frischknecht

Planerings- och redigeringschef: Victor D Cave

Grafisk chef: Allan R Loyborg

Redigeringschef för tidskrifter: Richard M Romney

Redaktionschef: Marvin K Gardner

Redaktionspersonal: Collette Nebeker Aune, Susan Barrett, Ryan Carr, Linda Stahle Cooper, LaRene Porter Gaunt, Shanna Ghaznavi, Jenifer L Greenwood, Lisa Ann Jackson, Carrie Kasten, Melvin Leavitt, Sally J Odekir, Adam C Olson, Judith M Paller, Rebecca M Taylor, Roger Terry, Janet Thomas, Paul VanDenBerghe, Julie Wardell, Kimberly Webb, Monica Weeks

Grafikansvarig: M M Kawasaki

Bildredaktör: Scott Van Kampen

Produktionschef: Jane Ann Peters

Design- och produktionspersonal: Kelli Allen-Pratt, Fay P Andrus, C Kimball Bott, Howard G Brown, Thomas S Child, Reginald J Christensen, Brent Christison, Kerry Lynn C Herrin, Kathleen Howard, Denise Kirby, Tadd R Peterson, Randall J Pixton, Mark W Robison, Brad Teare, Kari A Todd, Claudia E Warner

Marknadschef: Larry Hiller

Tryckerichef: Craig K Sedgwick

Distributionschef: Kris T Christensen

Ansvarig utgivare för Kyrkorytt: Gösta Kärlof

Redaktör: Birgitta Karlfeldt

Stora Hundens gata 618

136 64 Haninge

Tfn/Fax 08-745 0726

E-post: hunden618@telia.com

Oversättningstjänst

Box 17558

118 91 STOCKHOLM

Besöksadress: Mariatorget 1A

Tfn 08-556 029 80, Fax 08-556 029 89

E-post: edlundcg@ldschurch.org

Prenumeration eller ändring av adress sker genom din enhets tidskriftsombud eller direkt till Göteborg Sweden Service Center, Utlandagatan 24, 412 80 Göteborg.
Tel: 031-77 88 976, fax 031-16 55 29. Priset för en helårsprenumeration är SEK 150:00 och betalas till pg 260353-8. Skriv: "Liahona".

Sänd manuskript och förfrågningar till Liahona, Room 2420, 50 East North Temple Street, Salt Lake City, UT 84150-3220, USA; eller e-mail till cur-liahona-imag@ldschurch.org

Liahona (en term i Mormons bok som betyder "kompass" eller "vägvisare") publiceras på albanska, armeniska, bulgariska, cebuano, danska, engelska, estniska, fiji, finska, franska, haitiska, holländska, indonesiska, isländska, italienska, japanska, kambodjanska, kinesiska, kiribati, koreanska, kroatiska, lettiska, litauiska, malagasy, marshalliska, mongoliska, norska, polska, portugisiska, rumänska, ryska, samoanska, singalesiska, slovenska, spanska, svenska, tagalog, tahitiska, tamil, telugu, thailändska, tjekiska, tonga, tyska, ukrainska, ungerska, och vietnamesiska. (Hur ofta den utkommer varierar för olika språk.)

© 2003 Intellectual Reserve, Inc. Med ensamrätt.

Tryckt i Förenta staterna.

For Readers in the United States and Canada:

December 2003 Vol. 127 No. 12. LIAHONA (USPS 311-480) Swedish (ISSN 1522-9246) is published monthly by The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 East North Temple, Salt Lake City, UT 84150. USA subscription price is \$10.00 per year; Canada, \$16.00 plus applicable taxes. Periodicals Postage Paid at Salt Lake City, Utah, and at additional mailing offices. Sixty days' notice required for change of address. Include address label from a recent issue; old and new address must be included. Send USA and Canadian subscriptions to Salt Lake Distribution Center at address below. Subscription help line: 1-800-537-5971. Credit card orders (Visa, MasterCard, American Express) may be taken by phone. (Canada Poste Information: Publication Agreement #40017431)

POSTMASTER: Send address changes to Salt Lake Distribution Center, Church Magazines, PO Box 26368, Salt Lake City, UT 84126-0368.



Julbudskap från första presidentskapet

Under denna heliga högtid bekräftar vi på nytt Jesu Kristi, Guds Sons mirakulösa födelse. Vi vittnar om att han är den enda fullkomliga människa som någonsin har levt på jorden. Han "gick omkring och gjorde gott" (Apg 10:38) och väddar till alla: "Kom ... och följ mig." (Luk 18:22)

Det är hans heliga inflytande som får människor att vara barmhärtiga och vänliga. Han som bar våra sjukdomar och tog på sig våra smärtor (se Jes 53:4) inspirerar var och en av oss att kärleksfullt hjälpa de fattiga, de ensamma och de betryckta.

Må denna jultid påminna oss om att Fridsfursten, som stillade stormen på Galileiska sjön, har makt att stilla stormarna i vårt personliga liv. Må hans frid fylla våra hjärtan och hem under det kommande året medan vi strävar efter att gå på hans vägar. ■



OVAN: KRISTUS STILLAR STORMEN, AV ROBERT T BARRETT; OVAN TILL HÖGER: DETALI FRÅN JESU FÖDELSE, AV CARL HEINRICH BLOCH, MED TILLSTÅND AV FREDERIKSBORGS NATIONALHISTORISKA MUSEUM I HILLERØD, DANMARK

Julens gåvor



PRESIDENT THOMAS S. MONSON
förste rådgivare i första presidentskapet

Jesus uppmanar oss att ge av oss själva: "Se, Herren fordrar hjärtat och ett villigt sinne." Möjligheterna att ge av oss själva är i sanning obegränsade, men de kan också gå oss förbi.

ITredje Nephi i Mormons bok läser vi: "Lyft upp ditt huvud och var vid gott mod, ty se, tiden är inne, och denna natt skall tecknet givas, och i morgon kommer jag till världen för att visa världen, att jag skall uppfylla allt vad jag talat genom mina heliga profeters mun."¹

I och med barnets födelse i Betlehem framkom en stor gåva, en kraft starkare än vapen, en rikedom som varar längre än kejsarens mynt. Detta barn skulle bli konungarnas konung och herrarnas herre, den utlovade Messias, ja, Jesus Kristus, Guds Son.

Hans vädjande inbjudan

Han föddes i ett stall och lades i en krubba, kom från himlen för att leva på jorden som en dödlig människa och för att upprätta Guds rike. Under sin jordiska verksamhet undervisade han människor om den högre lagen. Hans underbara evangelium förändrade världens tänkesätt. Han välsignade de sjuka. Han fick de lama att gå, de blinda att se, de döva att höra. Han uppväckte till och med döda till livet.

Hur reagerade man på hans budskap om nåd, hans visdomsord, hans lärdomar om livet? Det fanns endast några få som uppskattade honom. De tvättade hans fötter. De lärde sig hans ord. De följde hans exempel.

Jesu budskap har varit detsamma i alla tidsåldrar. Vid stranden till den vackra Galileiska sjön sade han till Petrus: "Följ mig."² Till den dåtida Filippus kom kallelsen: "Följ mig."³ Till leviten som satt utanför tullhuset kom uppmaningen: "Följ mig."⁴ Och om vi bara vill lyssna så kan du och jag höra samma vädjande inbjudan: "Följ mig."

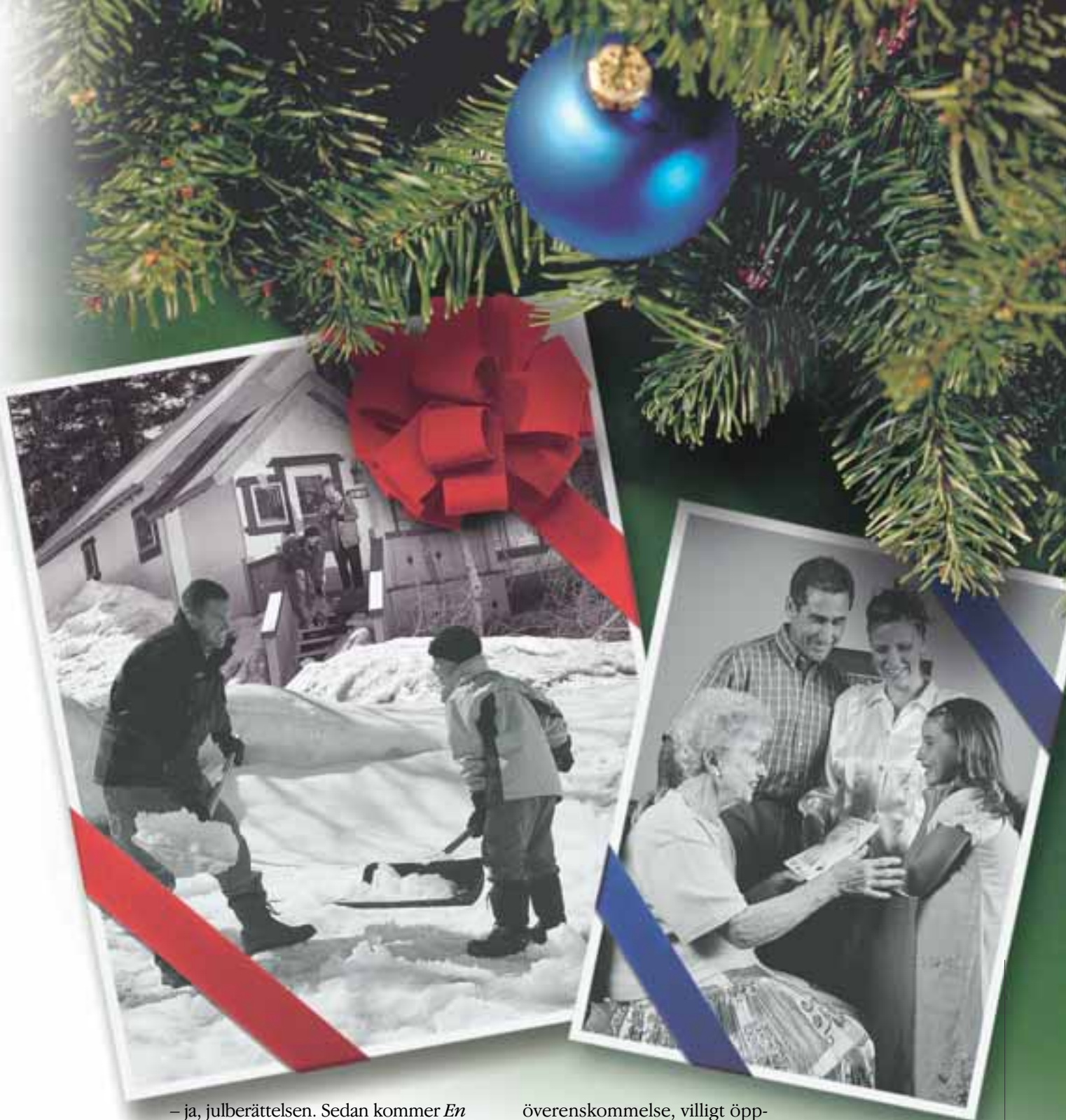
När vi följer i hans spår idag kommer också vi att få möjlighet att välsigna andra människor. Jesus uppmanar oss att ge av oss själva: "Se, Herren fordrar hjärtat och ett villigt sinne."⁵

Möjligheterna att ge av oss själva är i sanning obegränsade, men de kan också gå oss förbi. Det finns hjärtan att glädja. Det finns vänliga ord att säga. Det finns gåvor att ge. Det finns gärningar att utföra. Det finns själar att rädda. "Gå ut och gläd de ensamma och nötta. Gå ut och trösta de gråtande och trötta. Gå ut och sprid goda gärningar längs din färd. Ge ett bidrag idag för en ljusare värld!"⁶

En vis kristen man sade en gång: "Må vi inte spendera julen utan behålla den."⁷ När vi har julens anda inom oss, har vi också Kristi anda inom oss, för julens anda är Kristi anda.

Mina favoritjulsböcker

Under den här tiden på året vet min familj att jag återigen kommer att läsa mina favoritjulsböcker och begrunda författarnas förunderliga ord. Först kommer Lukas evangelium



– ja, julberättelsen. Sedan kommer *En julsaga* av Charles Dickens och, slutligen, *The Mansion* av Henry Van Dyke.

Jag blir alltid rörd när jag läser dessa inspirerade berättelser. De rör vid mitt inre, och även ditt om du läser dem.

Dickens skrev: "Jag har alltid tänkt på julen, när den har kommit ... som en fin tid: en vänlig, förlåtande, barmhärtig, behaglig tid: Den enda tid jag känner till på hela året då män och kvinnor, liksom genom en gemensam

överenskommelse, villigt öppnar sina tillslutna hjärtan och ser på människor av lägre rang som om de verkligen var medpassagerare till graven och inte en annan ras av människor på väg åt ett annat håll."⁸

I hans klassiker *En julsaga*, utbrister den omvända Ebenezer Scrooge till slut: "Jag vill hedra julen av allt mitt hjärta och försöka göra det hela året. Jag vill leva i det förflutna, i det närvarande och i framtiden. Alla dessa tre

andar skall verka inom mig. Jag vill inte avvisa deras lärdomar.”⁹

Vår Herre och Frälsare, Jesus Kristus – han som var ner-tyngd av smärta ”och förtrogen med lidande”¹⁰ – talar till varje sorgset hjärta och förlämnar fridens gåva: ”Frid lämnar jag efter mig åt er. Min frid ger jag er. Inte ger jag er en sådan frid som världen ger. Låt inte era hjärtan oroas och var inte modlösa.”¹¹

Sant givande

Han sprider sitt ord genom de många tusentals missionärer som verkar i när och fjärran och förkun-nar hans evangeliums goda nyheter och fridsbudskap. Besvärliga frågor, som ”Varifrån kommer jag? Vad är ändamålet med mitt liv? Vart kommer jag efter döden?”, besvaras av hans särskilda tjä-nare. Frustration flyr, tvivel för-svinner och osäkerhet minskar när sanningen förkunnas i en fri-modig men ändå ödmjuk anda, av dem som har kallats att tjäna Fridsfursten – ja, Herren Jesus Kristus. Hans gåva ges till var och en personligen: ”Se, jag står vid dörren och klappar på. Om någon hör min röst och öppnar dör-ren, skall jag gå in till honom.”¹²

Jag vill återge ytterligare exempel på sant givande som jag har erfårit hos kyrkans tre senaste presidenter, för vilka jag har haft privilegiet att verka som rådgivare.

Det första är från president Ezra Taft Benson (1899–1994): Han berättade om ett uppdrag som han hade fått av kyrkans president efter andra världskrigets slut. President Benson skulle lämna hustru och familj och åka till de nödlidande medlemmarna i Tyskland och i andra länder. Genom det gudomligt inspirerade välfärdsprogrammet gav han bokstavligen mat åt de hungriga, han tröstade de gråtande och förde alla som han träffade närmare himlen. Många år senare, under en invigningsceremoni i Zwickau i Tyskland, sade en äldre medlem till mig med tårar i ögonen: ”Var

snäll och tala om för president Benson att vi älskar honom. Han räddade våra liv. Mitt, min hustrus, mina barns och många, många andras. Han var en ängel som Gud sände för att bokstavligen inge oss hopp och förtröstan igen inför framtiden. Tala om för honom att vi älskar honom.”

Det andra kommer från president Howard W Hunter (1907–1995): Vid ett tillfälle ställdes president Hunter inför en särskilt tragisk och svår situation. Slutligen sade han: ”Jag har alltid tyckt om att upplyfta andra i stället för att trycka ner dem, att visa dem Herrens väg så att de kan följa

honom.” Därefter gav denna hel-gonlika ledare villigt förlåtelsens, barmhärtighetens och upp-muntrans gåvor till det olyckliga paret.

Det tredje kommer från presi-dent Gordon B Hinckley: President Hinckley har rest omkring mycket som profet och president. Människor runt om i världen har kunnat njuta av hans närvaro, hans exempel och hans vittnesbörd. För omkring fem år sedan var han på en resa i den sydöstra delen av Förenta staterna, där han talade till tiotusen-tals människor. Morgonen efter det att president Hinckley kommit hem

från resan sade han att han kände sig lite trött. I nästa andetag sade han: ”Jag har hört talas om det hemska lidande som människorna i Centralamerika fått erfara på grund av de väldiga översvämningar som har begravt hem, fält och många människor. Jag känner att jag behöver besöka det drabbade området. Därför kommer jag, tillsam-mans med äldste L Tom Perry och biskop H David Burton, att flyga dit om två dagar för att göra det.” Tillsammans med presidenten gick vi igenom informationen om de varor som redan skickats och kommit fram, plus de som var på väg med flyg och båt.

President Hinckley återvände från sin tredagarsresa, tacksam över ett välfärdsprogram som fungerar. Han träf-fade medlemmarna. Han träffade missionärerna. Han berömde alla dem som arbetade med att städa undan de



President Ezra Taft Benson (vänster) visade exempel på sant givande när han lämnade hustru och familj och åkte till de nödlidande medlemmarna i Tyskland och i andra länder efter andra världskrigets slut.

Höger: För omkring fem år sedan, när president Gordon B Hinckley besökte ett översvämningsdrabbat Centralamerika, uppmunttrade han folket och gav löfte om mer hjälp.

spillror som en gång var hem.

President Hinckley uppmunttrade dem och försäkrade dem om att de skulle få mer hjälp, men ännu viktigare var att han gav av sig själv. Vi tackar vår himmelske Fader för en sådan profet.

Under min livslånga bekantskap med president Hinckley har jag lärt mig att han är en vis och förståndig förvaltare av kyrkans heliga fonder. Han avskyr slöseri och överdrifter. Däremot har jag aldrig sett president Hinckley avvisa de behövande, de hungriga, de nedslagna eller de förtryckta. Det är vår gudomliga plikt att hjälpa andra. Vi ger villigt mat, tak över huvudet och annan hjälp för att minska lidande, upplyfta hjärtan och rädda liv.

Vi får inget bättre tillfälle än nu, under denna juletid, att åter bli hängivna principerna som Jesus Kristus undervisade om. Det är tid att älska Herren vår Gud av hela vårt hjärta – och vår nästa som oss själva. Vi bör komma ihåg att den som ger pengar ger mycket, den som ger tid ger mer, men den som ger av sig själv ger allt. Låt detta beskriva våra julklappar. ■

SLUTNOTER

1. 3 Nephi 1:13.
2. Matteus 4:19.
3. Johannes 1:43.
4. Matteus 9:9.
5. L&F 64:34.
6. "Make the World Brighter", *Deseret Sunday School Songs* (1909), nr 197.
7. Senaten, Peter Marshall, 80:e kongressen, 1:a sessionen, *Congressional Record* (19 dec 1947), s 93, del 9:11673.
8. *A Christmas Carol* i *Works of Charles Dickens, Complete and Unabridged* (1982), s 535.
9. *En julsång på prosa* i Charles Dickens *Julberättelser* (1983), s 80–81.
10. Jesaja 53:3.
11. Johannes 14:27.
12. Uppenbarelseboken 3:20.



Höger: I en särskilt tragisk och svår situation gav president Howard W Hunter villigt förlåtelsens och medkänslans gåvor.

FÖRSLAG TILL HEMLÄRARE

Efter att ha förberett er under bön, dela med er av detta budskap på ett sätt som uppmuntrar dem ni undervisar att delta. Här följer några exempel:

1. Be familjemedlemmarna att berätta om tillfällena när de gett av sig själva under jultiden. Läs tillsammans avsnittet "Hans vädjande inbjudan". Uppmana familjemedlemmarna att följa Frälsarens exempel i allt de ger under nästa år.

2. Ge av dig själv som en gåva till varje familj du undervisar. Be sedan familjemedlemmarna att läsa exemplen på givande i avsnittet "Sant givande". Läs högt det sista stycket i budskapet och vittna om hur Frälsaren har gett av sig själv till dig.



Hemmagjord jul

ÄLDSTE GENE R COOK

i de sjuttios kvorum

Våra riktlinjer gjorde att våra julklappar betydde mycket mer för givaren och mottagaren.

Under de fyra och ett halvt år som min familj bodde i Sydamerika skilde sig jularna mycket från de jular som vi hade firat i Förenta staterna.

Jularna där var enkla jämfört med vad vi var vana vid. På grund av att de flesta hade ont om pengar spelade den kommersiella delen av julen mindre roll.

Vi återvände till Förenta staterna från vårt uppdrag i Sydamerika just under jultiden. När vi gick i affärerna såg vi hundratals varor som var på rea – spel, klockor, stere oanläggningar, TV-apparater, snöskotrar, talande dockor, modellflygplan, videobandspelare, mikrovågsugnar och så vidare. Helt plötsligt var vi tillbaka i den kommersiella julen och det kändes svårt.

Frågan var självklar: "Vad innebär julen?" När man delar på det engelska ordet för jul, *Christmas*, får man *Christ* och *mas*. På spanska betyder ordet *mas* "mer". För oss verkade det som "Cristmas" betydde *mas y*

mas y mas ("mer och mer och mer") för vissa människor. Den andra delen av ordet, "Christ" (Kristus), och det *sanna* givandets gåva verkade ha glömts bort.

Det som julens sanna anda handlar om – att minnas Jesu födelse och glädjas åt givandets, kärlekens och omsorgens anda – verkade ha dränkts, i alla fall för oss, av allt knuffande och allt jäkt. Vi kände oss pressade att köpa julklappar till andra, kanske mer av plikt än av givandets sanna anda.

Familiens riktlinjer för givande

Vi frågade oss själva hur vi kunde föra in givandets sanna anda under julen (och vid födelsedagar) i större grad än vad vi hittills hade gjort. Vi beslutade oss för följande riktlinjer:

1. Få, om några, gåvor får köpas.
2. De flesta gåvorna ska vara handgjorda av oss själva eller tas från vår tid.
3. Få, om några, delar till gåvorna får köpas. Vi måste improvisera.
4. Vi måste ge av vår tid, våra talanger och oss själva och engagera oss i mottagarens behov.

Det har varit en fantastisk upplevelse för vår familj. Vi har märkt att när vi följer dessa regler så tänker vi mer på, och ber också



Hur kunde vi återinföra givandets sanna anda till julen? Att bita svaret har varit en fantastisk upplevelse för vår familj.



Följande lärdomar från Herren visar att givandets sanna anda verkligen finns, och att de bästa gåvorna, gåvorna som är av störst värde, är att ge av vår tid, våra tillgångar eller talanger. Den största gåvan är att ge av sig själv.

TJÄNANDE

"Jag är den gode herden. Den gode herden *ger sitt liv* för fåren." (Joh 10:11; kursivering tillagd.)

KÄRLEK

"Ty så älskade Gud världen att han *utgav* sin enfödde Son." (Joh 3:16; kursivering tillagd.)

RÄTTFÄRDIGA GÅVOR

"Gå ni också till min vingård! *Jag skall ge er en rättvis lön.*" (Matt 20:4; kursivering tillagd.)

GIVANDE

"Det ni har fått som gåva, *ge det som gåva.*" (Matt 10:8; kursivering tillagd.)

Kom "ihåg de ord som Herren Jesus själv sade: Det är *saligare att giva än att taga.*" (Apg 20:35; kursivering tillagd.)

"Var och en som *har fått mycket*, av honom skall det krävas mycket." (Luk 12:48; kursivering tillagd.)

GE MED GLÄDJE, INTE MED OLUST

"Var och en må ge vad han har beslutat sig för i sitt hjärta, *inte med olust eller av tvång.* Ty Gud älskar en *glad* givare." (2 Kor 9:7; kursivering tillagd.)

"Om en människa ... *kommer med en gåva* ... [och] gör ... det med *missunnsamhet* ... tillräknas det henne som om hon hade behållit gåvan själv." (Moro 7:8; kursivering tillagd.)

beträffande personen, för att avgöra vilka hans eller hennes verkliga behov och önskningar är. Genom att arbeta på en meningsfull gåva i många månader före en födelsedag eller jul kan vi lättare känna givandets anda. Denna metod har också hjälpt oss inse att vi kan vara mer oberoende än vi trodde.

Jag kommer ihåg när jag hjälpte min åttaårige son att tillverka en present till sin mor. Han hade bestämt sig för att göra ett nyckelskåp av en träbit. Vi följde riktlinjerna om att inte köpa något och hittade en gammal träbit. Det tog omkring tre gånger så lång tid att sandpappra den efter som träet inte var av hög kvalitet.

När det var dags att måla den insåg vi att vi inte hade någon pensel. Så vi tog några strån och bambu från en gammal korg och tillverkade en. Jag undrade om det verkligen skulle se så bra ut när det var färdigt, men till vår förvåning fungerade bambu och strå lika bra som vilken målarpensel som helst.

Jag ville köpa hakarna till nyckelskåpet, men min son påminde mig om att vi inte fick göra det. Det slutade med att vi använde några huvudlösa spikar som vi tålmodigt formade med stor kärlek och hängivenhet. De formades till hakar som var lika fina som de som fanns att köpa i affären. När det var färdigt var det en gåva från våra hjärtan till mamma.

Presentkort till grannar

Det finns andra slags gåvor som vi ger till grannar och vänner. Vi kallar dem familjepresentkort. Vi tar ett pappersark och ritar ett presentkort som anger personens namn och vilken tjänst som ska utföras. På en del presentkort står det följande:

- En gratis snöskottning av uppfarten
- En gratis gräsklippning
- En gratis städning av garaget
- En gratis biltvätt
- En gratis pianokonsert av ett av våra barn
- Två gratis brödlimpor (inte från mamma utan från barnen)
- Gratis barnvakt

- Två timmars reparationsarbete åt en änka
 - En gratis brasafton där de undervisas om evangeliet
- Återigen, dessa personliga gåvor betyder mer än vanliga gåvor.

Presentkort till familjemedlemmar

Vi ger samma slags presentkort till familjemedlemmar, bland annat följande:

- Bädda din säng sju gånger (utbyts mellan barnen)
- Diska tre gånger, du bestämmer när du vill använda presentkortet
- En timme vid pianot när pappa sjunger
- En tur till bergen
- Städa garaget åt dig
- Sex entimmeslånga träffar ensam med mamma eller pappa
- Sex entimmeslånga stunder av frid och harmoni (till pappa och mamma)
- Tolv brev, ett per månad, under ett års

tid (till en mor som bor långt borta)

Om du försöker ge enligt det som Herrens ande och skrifterna manar till (se marginalen), inser du att du ger mer av dig själv, tänker mer på mottagaren, uttrycker kärlek från hjärtat, ber Herren hjälpa dig att ge en gåva som kommer att uppskattas och känner stor tillfredsställelse över att ha gett på detta sätt.

När vi praktiserar givandets sanna anda kommer vi närmare Herren. Må vi mer till fullo efterlikna Herren Jesus Kristus, han som undervisade oss om givandets och kärlekens sanna anda. Må vi fokusera oss på julen och givande – inte på mer och mer saker, utan på Kristi ande. ■

Bearbetning av "A Christmas Made at Home", Ensign, dec 1984, s 56–59.

När vi praktiserar givandets sanna anda kommer vi närmare Herren.





10 SAKER

som jag tycker om hos dig

LOIS ZURLIGEN JORGENSEN

Erics omtänksamma julklapp betydde mycket för vår familj.

När min äldste son Eric gick sista året på high school ville han ge sin familj julklappar. Han tjänade inte mycket så han bestämde sig för att ge en gåva från hjärtat.

Till varje familjemedlem skrev Eric en lista med de 10 saker hos dem som han skulle sakna mest medan han studerade på college och när han verkade som missionär. Han rullade ihop listorna och band om dem med ett band.

På julen öppnade vi våra julklappar med stor entusiasm och nyfikenhet. På min lista stod det bland annat: "Att titta på när hon försöker använda datorn" och "Hennes kramar". Det måste ha tagit lång tid för honom att komma på 10 saker för var och en av oss. Jag grät, hans bröder skrattade och hans enda syster värdesatte sin lista oerhört. Den hänger fortfarande på dörren till hennes rum idag, tre år senare.

Nu när Eric verkar som missionär i Guatemala ville vi skicka honom något annorlunda till hans sista jul innan han

återvänder hem. Var och en av oss gjorde en egen version av julklappen som han gav oss för tre år sedan. Vi kallade dem: "Tio saker som jag har saknat mest hos Eric när han har varit ute som missionär."

För några av oss var det lätt. Det var svårt för Erics bröder, men till slut blev de färdiga. Det var ett bra projekt för en hemafton och vi skrattade och grät medan vi tänkte på våra 10 saker. Vilken fin familjetradition vi har startat och hoppas kunna fortsätta med när våra andra barn åker iväg till college och på mission.

Jag kommer aldrig att glömma den här gåvan från en upptagen son som ville ge en speciell gåva. Vi är tacksamma för att vi fick denna gåva från honom. ■

Lois Zurligen Jorgensen är medlem i Asblands andra församling i Medfords stav, Oregon.





JESU KRISTI

GUDOMLIGHET



Orson F Whitney föddes den 1 juli 1855 i Salt Lake City, Utah. Han ordinerades till de tolv apostlarnas kvorum den 9 april 1906 av president Joseph F Smith. Äldste Whitney dog den 16 maj 1931 i Salt Lake City, 75 år gammal. Detta är ett utdrag från ett tal som gavs under söndagskvällens session av GUF-organisationens jubileumskonferens den 7 juni 1925.

ÄLDSTE ORSON F WHITNEY (1855–1931)

i de tolv apostlarnas kvorum

Under en tid då världens Frälsares gudomliga karaktär och mission ifrågasätts, också av många som säger sig vara kristna, finns det anledning till att fira och glädjas åt att det fortfarande finns "tro på jorden" [Luk 18:8] – tro på Jesus Kristus som Guds Son, som människosläktets jungfrufödde Frälsare, som den smorde och förutordinerade budbäraren åt honom som så "älskade ... världen att han utgav sin enfödde Son, för att den som tror på honom inte skall gå förlorad utan ha evigt liv." (Joh 3:16)

Bland dem som håller fast vid denna övertygelse står de sista dagars heliga ... Och ikväll vecklar vi ut vårt baner, prytt med Sions unga mäns och unga kvinnors valspråk: "*Vi står för ett personligt vittnesbörd om Jesu Kristi gudomlighet.*"

Hur vi får ett vittnesbörd

Ett sådant vittnesbörd kan endast komma på ett sätt – på Guds sätt, inte på människans. Inga böcker kan ge oss det. Inga skolor kan skänka det till oss. Ingen mänsklig kraft kan frambringa det. Det kommer, om det alls kommer, som en gåva från Gud, genom direkt och omedelbar uppenbarelse från höjden.

Jesus sade till sin främste apostel: "Vem

säger ni att jag är?" Petrus svarade: "Du är Messias, den levande Gudens Son." Sedan sade Jesus: "Salig är du, Simon, Jonas son. Ty kött och blod har inte uppenbarat detta för dig, utan min Fader som är i himlen." (Matt 16:15–17)

Sådan var grunden till Petrus vittnesbörd och sådan är grunden till varje vittnesbörd av samma karaktär. De vilar alla på samma grund.

Vittnesbörd innebär bevis, och kan bestå av olika ting, evangeliets frukters olika gåvor. Drömmar, visioner, profetior, tungomål och dess uttydning, helande och andra manifestationer från den gudomlige Anden ingår alla i denna kategori.

Det säkraste beviset

Men det största och mest övertygande av alla vittnesbörd är när själen blir upplyst genom den Helige Andens uppväckande och upplysande kraft – Hugsvalaren, som Frälsaren lovade sina lärjungar skulle stanna kvar hos dem sedan han lämnat dem, för att påminna dem om sådant som varit och visa dem det tillkommande, samt visa sådant som hör Gud till, sådant som varit, sådant som är och sådant som skall komma.

Guds största gåva

Genom denne Ande, och endast genom den, kan människan känna Gud och Jesus



**Han steg upp och gick
bort till apostlarna som
låg på knä – och sov!
Han skakade om dem
försiktigt, väckte dem,
och med en milt
tillrättavisande röst
frågade han dem om
de inte kunde vaka
med honom en timme.**

Kristus som han har sänt – att känna [dem] och att konsekvent handla enligt denna kunskap, är att uppnå evigt liv. Inget större kan komma till människan i köttet än kunskapen om hur man får denna den största av alla himmelska gåvor.

För att känna Gud måste människan känna sig själv. Hon måste veta varifrån hon kom, varför hon är här, vad han som sände henne hit förväntar sig av henne, vart hon kommer när hon lämnat detta jordiska liv och vad som väntar henne i nästa. Den Helige Anden är den källa som denna kunskap flödar ifrån, den mest värdefulla kunskap som en människa kan ha. Genom Anden kommer vittnesbördet om att Jesus Kristus var och är gudomlig ...

Tidsåldrarnas vittnesbörd

”Jag vet att min återlösare lever” [Job 19:25] – inlevelsen i den rättfärdige Jobs glada rop, som vällde upp ur djupet av hans svårt prövade, lidande, men ändå tålmodiga själ – genljuder från 10 000 hjärtan, ja, från 10 000 gånger 10 000 trofasta och rättfärdiga människor, vars himmelskt inspirerade vittnesbörd ekat i alla tider, från Adams dagar till Joseph Smiths. De heliga skrifterna är fyllda av vittnesbörd om Kristi gudomlighet, bekräftade av mångfaldiga mirakel och under.

Ett gudomligt liv, en gudomlig död

Men även om Kristus inte hade utfört några underverk – även om han inte hade gått på vattnet, botat de sjuka, drivit ut onda andar, gett blindas synen åter, fått lama att gå eller gjort något annat som människan anser vara övernaturligt, fanns det inte ändå något hos honom som obesträtt vittnade om hans gudomlighet?

Vad kunde vara mer gudomligt än någon som ”gick omkring och gjorde gott” [Apg 10:38], och lärde människorna att förlåta sina fiender, be för dem som förföljer dem, och göra sådant mot andra som de vill att andra ska göra mot dem? Och visade han inte exempel på gudalik

storsinhet när han på korset i dödsplågor bad himlen förlåta hans skyldiga mördare? ”Fader, förlåt dem, ty de vet inte vad de gör.” [Luk 23:34]

Vad kan vara mer gudomligt än detta? Vem förutom en Gud kan uppsända en sådan bön vid ett sådant tillfälle? ”Ingen har större kärlek än att han ger sitt liv för sina vänner.” [Joh 15:13] Men här fanns någon som kunde ge sitt liv både för sina fiender och för sina vänner. Ingen vanlig människa skulle kunna göra det. Det krävdes att en Gud dog för alla människor – både fiender och vänner – och denna gärning i sig själv ger Jesu Kristi karaktär och mission en gudomlig stämpel.

Männen som visste

De tolv apostlarna var hans särskilda vittnen. Som sådana krävdes det att de visste, utom allt tvivel, att han var den han utgav sig för att vara. Det var något nytt som krävdes av dem. De skulle vittna om hans uppståndelse – och det hade inte skett någon uppståndelse på den här planeten innan Kristus kom ut ur graven. Han var ”förstlingen av de insomnade”. [1 Kor 15:20] Det krävdes att dessa apostlar visste, inte enbart trodde. De kunde inte gå ut i världen och säga: ”Vi tror att Jesus uppstod från de döda – det är vår åsikt, vår övertygelse.” Vilket intryck skulle det ha haft på en av synd förhärdad

generation? Nej, enbart tro skulle inte ha räckt i deras fall. Det krävdes att de visste, och de visste i sanning, för de hade sett och hört honom. De hade till och med fått röra vid honom så att de skulle vara övertygade om att han verkligen var uppståndelsen och livet. De hade rättigheten att besitta denna kunskap på grund av deras missions unika karaktär. Men av världen i stort krävdes det att den trodde på det som apostlarna vittnade om beträffande honom ...

Tro och kunskap

Teckensökande är en styggelse och visar på en oren disposition. Det är välsignat att tro utan att se, eftersom vi genom att utöva tro utvecklas andligen, vilket är ett av de



Här fanns någon som kunde ge sitt liv både för sina fiender och för sina vänner. Ingen vanlig människa skulle kunna göra det.

stora ändamålen med människans jordiska existens. Kunskap, däremot, uppslukar tro, hindrar dess utövande och hindrar således denna utveckling. ”Kunskap är makt”, och allting kommer att bli känt i sin rätta tid. Men för tidig kunskap – att få veta något i fel tid – är ödesdigert både för en människas utveckling och för lycka.

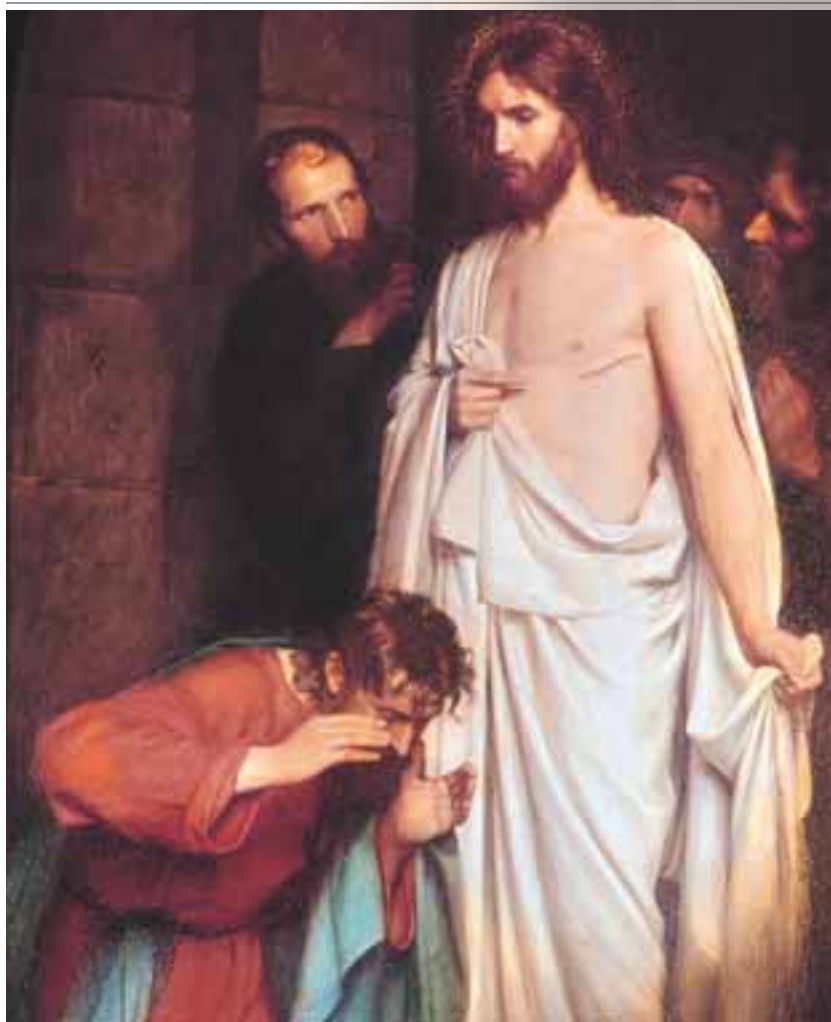
Apostlarnas situation var ovanlig. De befann sig i en märklig position. Det var bättre att de visste – nej, absolut nödvändigt – för att ge den erforderliga kraften åt deras enastående vittnesbörd.

Kraft från höjden

Och ändå krävdes det något mer, till och med i deras fall, än syn, hörsel och beröring, för att de skulle kunna veta och vittna om Kristi gudomlighet. Petrus visste, före uppståndelsen, att Jesus var Kristus, den levande Gudens Son – han visste det genom gudomlig uppenbarelse. Och hans bröder bland de tolv hade rätt att få samma kunskap, på samma sätt.

Att något förutom att Kristus uppenbarade sig för dem som uppståndenen var nödvändigt för att göra dem redo för sitt arbete, framgår av det faktum att efter det att han hade visat sig och bemyndigat dem att ”gå ut i hela världen och predika evangelium för hela skapelsen” [Mark 16:15], befallde han dem att stanna kvar i Jerusalem tills de ”blivit beklädda med kraft från höjden.” [Luk 24:49] De lydde och kraften kom över dem – ”ett då [från himlen], som när en våldsam storm drar fram ... Tungor som av eld ... satte sig på var och en av dem. Och de uppfylldes alla av den helige Ande och började tala främmande språk, allteftersom Anden ingav dem att tala.” (Apg 2:2–4)

Samma kraft gav apostlarna till andra, ja, alla som trodde på Jesus Kristus och hade



omvänt sig från sina synder och blivit renade genom att döpas av personer med gudomlig myndighet. Detta för att de skulle få den Helige Anden och genom fortsatt lydnad vinna evigt liv.

Nutida vittnesbörd

Det var de forna dagarna. Nu kommer vi till nutiden. Joseph Smith, som Fadern och Sonen uppenbarade sig för under första delen av 1800-talet, och genom vilken det eviga evangeliet, med alla dess forntida gåvor och välsignelser, återställdes i början av den sista och största evangelieutdelningen; Joseph Smith, som tillsammans med Sidney Rigdon såg Guds Son sitta på Guds högra sida och betraktade evighetens härligheter; Joseph Smith, som tillsammans med Oliver Cowdery såg Jehova, ja, Jesus Kristus, stående på talarstolens bröstvärn i templet i Kirtland;

De tolv apostlarna var hans särskilda vittnen. Som sådana krävdes det att de visste, utom allt tvivel, att han var den han utgav sig för att vara. Det krävdes att de visste, och de visste i sanning, för de hade sett och hört honom. De hade till och med fått röra vid honom så att de skulle vara övertygade om att han verkligen var uppståndelsen och livet.

Joseph, martyraprofeten, som gav sitt liv för att lägga grunden till detta verk – han nedtecknade mer än ett mäktigt vittnesbörd om Jesu Kristi gudomlighet. Och tiotusentals trofasta heliga har glatt sig och gläder sig åt dessa vittnesbörd, som bekräftats för dem genom den Helige Andens övertygande kraft.

På missionsfältet

Får jag lägga min skärv till alla bevis beträffande detta viktiga tema? För femtio år sedan, eller något tidigare, var jag en ung missionär i staten Pennsylvania. Jag hade bett om att få ett vittnesbörd om sanningen, men hade för övrigt inte visat någon större entusiasm för missionsarbetet. Min kollega, en veteran inom missionsarbetet, tillrättavisade mig för min brist på hängivenhet för arbetet. ”Du borde studera kyrkans böcker”, sade han. ”Du sändes ut för att predika evangeliet, inte för att skriva för dagstidningarna” – för det var det jag gjorde just då.

Jag förstod att han hade rätt, men jag fortsatte ändå, fascinerad av upptäckten att jag kunde föra en penna, och jag föredrog detta framför alla andra yrken utom för [teatern], min tidigare ambition, som jag hade lagt på altaret när jag som 21-åring tackade ja till en kallelse till missionsfältet.

I Getsemane

En natt drömde jag – om man kan kalla det en dröm – att jag befann mig i Getsemane örtagård och bevittnade Frälsarens lidande. Jag såg honom lika tydligt som jag ser denna församling. Jag stod bakom ett träd i förgrunden, där jag kunde se utan att bli sedd. Jesus kom tillsammans med Petrus, Jakob och Johannes in genom en liten grind till höger om mig. Han lämnade de tre apostlarna där, efter att ha uppmanat dem att knäböja och be, och gick bort till andra sidan där också han knäböjde och bad. Det var samma bön som vi alla känner till: ”O min Fader, om det är möjligt, låt denna kalk gå ifrån mig. Men inte som jag vill utan som du vill.” (Se Matt 26:36–44; Mark 14:32–41; Luk 22:42.)

När han bad strömmade tårar nerför hans ansikte, som var vänt mot mig. Jag rördes så av denna syn att också jag grät, av ren sympati för hans stora smärta. Hela mitt hjärta värkte för honom. Jag älskade honom av hela

min själ och längtade mer än allt annat efter att få vara med honom.

Efter en stund steg han upp och gick bort till apostlarna som låg på knä – och sov! Han skakade om dem försiktigt, väckte dem, och med en milt tillrättavisande röst, utan minsta tillstymmelse till ilska eller förebråelse, frågade han dem om de inte kunde vaka med honom en timme. Där var han, med tyngden av världens synd på sina axlar, varje mans, kvinnas och barns kval brann i hans känsliga själ – och de kunde inte vaka med honom en enda kort timme!

Han återvände till sin plats, bad ännu en gång och gick sedan tillbaka och fann dem återigen sovande. Återigen väckte han dem, tillrättavisade dem och återvände och bad som förut. Detta hände tre gånger, tills jag var fullkomligt bekant med hans utseende – ansiktet, kroppen och hans rörelser. Han hade en ädel gestalt och ett majestätiskt uppträdande. Han var inte alls den svaga, vekliga person som vissa konstnärer porträtterat honom som, utan en verklig Gud bland människor, och ändå lika mild och ödmjuk som ett litet barn.

Plötsligt ändrades situationen men platsen var densamma. Det var nu efter korsfästelsen i stället för före, och Frälsaren stod tillsammans med samma tre apostlar till vänster om mig. De var på väg att ge sig av och uppstiga till himlen. Jag stod inte ut längre. Jag sprang fram, föll ner framför hans fötter, slog armarna om hans knän och tiggde och bad honom om att ta mig med.

Jag skall aldrig glömma hur vänligt och försiktigt han böjde sig ner, hjälpte mig upp och omfamnade mig. Det var så verkligt att jag kände värmen från hans bröst när jag vilade mot det. Sedan sade han: ”Nej, min son. Dessa tre har avslutat sitt arbete och kan följa med mig, men du måste stanna och avsluta ditt.” Ändå klamrade jag mig fast vid honom. Jag tittade upp mot hans ansikte – för han var längre än jag – och bönföll honom allvarligt: ”Men lova mig att jag får komma till dig till slut.” Han log ljuvt och milt och svarade: ”Det beror helt och hållet på dig själv.” Jag vaknade med gråten i halsen, och det var morgon.

Innebörden av berättelsen

”Det kommer från Gud”, sade min kollega (äldste A M Musser) när jag hade berättat om det för honom. ”Det



behöver du inte tala om för mig”, svarade jag. Jag såg tydligt innebörden av berättelsen. Jag hade aldrig trott att jag skulle bli apostel eller inneha något annat ämbete i kyrkan, och jag tänkte inte på det då heller. Men jag förstod att de sovande apostlarna var jag. Jag sov på min post – som alla män eller kvinnor gör som har fått en gudomlig kallelse att göra en sak, men gör en annan.

President Youngs råd

Men från den stunden förändrades allt – jag blev en annan människa. Jag gav inte upp skrivandet, för president Brigham Young [1801–1877], som hade lagt märke till mina bidrag i de lokala tidningarna hemma, skrev och rådde mig att fortsätta utveckla vad han kallade min ”gåva att skriva”, så att jag skulle kunna använda den i framtiden ”för att upprätta sanning och rättfärdighet på jorden”. Det var hans sista råd till mig. Han dog samma år medan jag fortfarande var på missionsfältet, men då i staten Ohio. Jag fortsatte att skriva, men det var för kyrkan och Guds

rike. Jag satte det främst. Allt annat var av sekundär betydelse.

Talarens vittnesbörd

Sedan kom den gudomliga upplysningen som är större än alla drömmar, syner och andra manifestationer tillsammans. I ljuset från Guds lampa – den Helige Andens gåva – såg jag det som jag dittills aldrig hade sett. Jag lärde mig sådant som jag dittills aldrig hade vetat, jag älskade Herren som jag aldrig hade älskat honom förut. Min själ var tillfredsställd, min glädje var fullkomlig, för jag hade ett vittnesbörd om sanningen, och det har stannat kvar hos mig till denna dag.

Jag vet att min Återlösare lever. Inte ens Job visste det mer än jag gör. Jag har fått bevis som jag inte kan betvivla, och det är därför jag befinner mig bland dem som ikväll vecklar ut det valspråk som vi står för, att vi har och förkunnar ett personligt vittnesbörd om Jesu Kristi gudomlighet. ■

Publicerad i Improvement Era, jan 1926, s 219–227; interpunktering, användning av stor begynnelsebokstav och stavning har moderniserats.

Det största och mest övertygande av alla vittnesbörd är när själen blir upplyst genom den Helige Andens uppväckande och upplysande kraft – Hugsvalaren, som Frälsaren lovade sina lärjungar skulle stanna kvar hos dem sedan han lämnat dem.

Välsignelse

I RIKT MÅTT



Medlemmar berättar om insikter och välsignelser som de fått när de har betalat tionde.

Varje år får vi tillfälle att vara med på en tiondeavräkning och enskilt gå igenom vår tiondebetalning med vår biskop eller grenspresident. Då kan vi börja om med ny beslutsamhet att betala ett ärligt tionde.

”För in allt tionde i förrådshuset”, befälde Herren. ”Pröva mig nu i detta ... om jag inte kommer att öppna för er himlens fönster och låta välsignelse strömma ut över er i rikt mått.” (Mal 3:10) Vilka andliga och timliga välsignelser strömmar ut över oss från himmelska fönster som öppnats på vid gavel, när vi betalar tionde? Medlemmar i kyrkan över hela världen berättar om sina vittnesbörd och upplevelser.

Vägled tillbaka

För nästan fyra år sedan flyttade jag in hos min far som varit en trofast medlem i kyrkan i 20 år. Jag hade inte gått till kyrkan alls och visste inte mycket om evangeliet.

Gradvis började jag gå till kyrkan. Så en söndag under en stavskonferens talade äldste Adelson de Paula Parrella, en områdesauktoritetssjuttio, om tionde. Jag förstod inte så mycket om denna lag, men äldste Parrella talade med en sådan övertygelse, tro och ande att jag beslutade mig för att betala tionde från och med den dagen.

När jag började betala tionde och fasteoffer hände det något underbart. Anden började uppfylla mitt hjärta och liksom den återfunne sonen blev jag vägled tillbaka till evangeliets sanna stig. Herren välsignade mig till och med så mycket att jag fick möjlighet att verka som missionär i Brasilienmissionen Fortaleza.

Jag vet att när vi trofast betalar vårt tionde och ett generöst fasteoffer kan Herren välsigna oss både timligt och andligt.

Rafael Barcellos Machado, Parque Pinheiro församling, Santa Maria stav, Brasilien

Herren har lovat att när vi betalar vårt tionde, kommer han att ”öppna ... himlens fönster och låta välsignelse strömma ut över er”.

Lita på honom

Två månader efter mitt dop talade jag om för de kvinnliga missionärerna att jag ännu inte hade betalat något tionde. Jag hade inget arbete och hade inte pengar så att det räckte till slutet av månaden. Systrarna läste upp Herrens löfte om att öppna himmelens fönster och jag kände den Helige Anden vittna för mig: ”Lita på Herren.”

Jag kände mig så glad nästa dag när jag betalade tionde på den lilla summa pengar jag hade. Veckan efter fick jag ett arbete. Jag är så glad att veta att när vi litar på Herren Jesus Kristus så sänder han oss ett underverk.

Ivanka Ivanova, Sofia centrala gren, Sofia distrikt, Bulgarien

Mer än vi förtjänar

Som den enda medlemmen i kyrkan i min familj var jag tvungen att övervinna många hinder för att kunna verka som heltidsmissionär. Ett av dessa var pengar, och jag tillbringade otaliga timmar med att leta efter arbete så att jag kunde tjäna ihop tillräckligt med pengar till min mission. Till slut blev jag anställd för att vakta en persons hus. Jag tjänade inte mycket men jag kunde betala tionde. Sedan blev jag anställd för att undervisa tre barn i engelska. Det gjorde att jag fick mer än dubbelt så mycket i lön och jag kunde behålla båda jobben. Vilken välsignelse! Efter att ha arbetat några månader – och alltid betalat mitt tionde – fick jag till slut min kallelse att verka i Kambodjamissionen Phnom Penh.

Ibland ser jag Herren som en husbonde och mig själv som en av hans tjänare. Om jag är en lat tjänare som inte gör något annat än sover, äter och roar mig själv, kommer han då att kunna belöna mig? Nej. Men om jag arbetar flitigt, kommer då husbonden att undanhålla sina välsignelser från mig? Nej. Han kommer att välsigna mig mer än jag förtjänar. Och om vi håller tiondelagen, hur generösa kommer våra välsignelser då att vara? Han har sagt att vi ska få välsignelser i rikt mått. (Se Mal 3:10; 3 Nephi 24:10.) Det är Herrens förunderliga löfte till alla som betalar tionde.

Eng Bun Huoch, Ta Khmau gren, Phnom Penhs södra distrikt, Kambodja



Min mor var tvungen att läggas in på sjukhus. Jag var mycket orolig för henne och för hur vi skulle betala för hennes vård. Följande söndag kom jag ihåg att jag inte hade betalat tionde den månaden.

Sätta tron på prov

När jag blev medlem i kyrkan i Taiwan som tonåring var det inte svårt att betala tionde för jag tjänade inte mycket. När jag hade tagit examen och började arbeta blev det lite svårare. Det fanns alltid så många saker som jag behövde köpa och så lite pengar att köpa dem för. Men varje år vid tiondeavräkningen kunde jag uppriktigt säga till grenspresidenten att jag hade betalat ett fullt tionde.

Men så förra året var min mor tvungen att läggas in på intensivvårdsavdelningen på sjukhuset. Jag var mycket orolig för min mor och för hur vi skulle betala för hennes vård. Följande söndag kom jag ihåg att jag inte hade betalat tionde den månaden. Jag tänkte att jag skulle behöva alla pengarna till att betala sjukhuset, så jag beslutade mig för att inte betala mitt tionde förrän veckan därpå. När söndagen åter närmade sig påminde en

liten röst mig om att Herren har lovat att öppna himmelens fönster när vi betalar tionde. "Nu är det dags att sätta min tro på prov", tänkte jag.

Jag tog ut lite pengar från banken och lade dem i ett tiondekuvert. Jag kände mig lite tveksam, men samlade mod och gav kuvertet till min grenspresident. Det var svårt att lämna ifrån mig kuvertet, men jag bestämde mig för att lämna saken i Guds händer.

Bara en vecka senare fick jag veta i ett telefonsamtal att vårt försäkringsbolag snart skulle skicka en check. "På hur mycket?" frågade jag. Summan var många gånger större än vad jag hade betalat i tionde. Jag vet att när vi är trofasta så överger Gud oss aldrig.

Lu Chia, BYU:s kinesiska församling, Brigham Young-universitetets sjätte stav

Välsignad med frid

När jag döptes 2001 började jag betala tionde varje månad. Bara åtta månader senare dog min make. Jag blev änka med två små barn hemma och en son på mission. Trots att jag hade allvarliga ekonomiska problem slutade jag aldrig att betala tionde. Jag har välsignats med mer och mer arbete, vilket har gjort att jag har tjänat mer pengar. Men vad som är ännu viktigare, eftersom jag betalar mitt tionde känner jag mig alltid tillfreds inför Herren.

Idag känns mitt lilla hus stort och bekvämt. Jag känner mig lugn tillsammans med mina två små barn. Jag ska aldrig sluta betala tionde för jag vet att Herren har välsignat mig, inte bara med fysisk och andlig hälsa, utan också med visdom och frid.

Josefa Margarida dos Santos Fontes, Rio Grande da Serra församling, Ribeirão Pires stav, Brasilien

Vi hade inte råd att inte betala det

När min hustru Jean och jag hade döpts den 27 oktober 1957 började vi inte betala tionde med en gång som vi skulle ha gjort. Jag tyckte att vi hade för många skulder och för lite pengar. Jag borde ha förstått att vi inte hade råd att inte betala det.

Efter ett år väntade vi vårt tredje barn. Vi hade just köpt ett nytt hus och hade flera ytterligare skulder. Omkring den här tiden sade min hustru: "Vi behöver betala vårt tionde." Jag visste inte hur vi skulle kunna göra det för vi hade inga pengar kvar när vi betalat våra utgifter, men jag sade: "Vi gör det." Och det gjorde vi.

Vi hade redan flyttat in i vårt nya hus, men lånet hade inte placerats eftersom vägen och uppfarten inte var klara. Då började det regna och regna och regna lite till. Det resulterade i att arbetet med vägen och uppfarten blev försenat. Lånet var inte placerat så vi fick inga räkningar på huslånet.

När arbetet till slut var klart hade banken tappat bort lånehandlingarna och verkade inte ha bråttom att få fram dem. När handlingarna slutligen hittades hade vi bott i vårt hus i sex eller sju månader utan att ha behövt betala en enda räkning på huslånet. Vi fick chansen att komma ifatt med några av våra andra lån under den tiden.

Det har inte alltid varit lätt för oss ekonomiskt sett, men vi har aldrig slutat betala vårt tionde. Vi kallar den här upplevelsen en välsignelse från himlen.

Henry Hardnock, Midlands andra församling, Odessa stav, Texas

Lycka och välbefinnande

När jag var 20 år och undersökte kyrkan i Ulan-Ude i Ryssland var min bror och jag

med i en sångtävling. Jag bad om att vår sång skulle beröra domarnas hjärtan. Min bön besvarades när två av domarna rördes så mycket att de grät under uppträdandet. Och jag blev överlycklig när vi kom på andra plats och fick ett pris i form av pengar.

När min bror och jag hade delat på prispengarna kom jag ihåg vad jag hade lärt mig om tionde – att Herrens 10 procent skulle betalas till grenspresidenten. Min familj hade ekonomiska problem och de menade att jag inte skulle betala 10 procent till Gud.

Men en av medlemmarna i grenen visade mig hur man lägger pengarna i

När min bror och jag fick ett pris i form av pengar visste jag att skulle betala tionde på min del. Min familj hade ekonomiska problem och de menade att jag inte skulle betala 10 procent till Gud.



När jag fått en kasse med äpplen från en kvinna, frågade grannens lille son: "Snälla, kan jag få ett?" När han hade gett så mycket till mig och de mina, ville då inte jag också dela med mig till andra?

tiondekuvertet. Och jag kände mig glad när jag gav mitt första tionde till grenspresidenten, och trodde på att min himmelske Fader inte skulle låta min familj dö av brist på pengar till mat.

Den kvällen kom en väninna till min mor hem till oss. Hon ville hjälpa oss och gav oss mer pengar än jag hade betalat. Den upplevelsen hjälpte mig mycket. Jag döptes sex veckor senare och nu verkar jag som heltidsmissionär.

Jag vet att vår lycka och vårt välbefinnande påverkas av hur ärliga vi är i att betala vårt tionde. Och min familj har nu samma åsikt också!

Syster Marita Ivanova, Rysslandmissionen Samara



Dela på välsignelserna

En gång när våra barn var små, bestämde jag mig för att testa Herrens löfte och betala vårt tionde, trots att jag inte visste var vi skulle få pengar ifrån till att köpa mat. Jag nämnde inte vår belägenhet för någon.

Till min förvåning kom mina föräldrar snart på besök och hade med sig tillräckligt med kött, potatis och bröd så att det räckte en lång, lång tid. Men det var inte allt. Vår äldsta dotter hade en praoplats genom skolan. Hon arbetade i en sandwich-butik och i slutet av veckan fick hon tillåtelse att ta hem mackor till hela familjen!

"Nu fattas det bara lite frukt", tänkte jag för mig själv. Och när jag var på väg hem samma eftermiddag efter en cykeltur såg jag en kvinna lägga äpplen i en kasse. "Skulle du vilja ha de här?" frågade hon. Överraskad sade jag att jag väldigt gärna ville ha dem.

Just då kom grannens lille son förbi. När han såg de utsökta äpplena frågade han: "Snälla, kan jag få ett?" Jag öppnade kassen för honom och han valde ett. Han tackade mig och skyndade iväg, med ögon som lyste av lycka.

Jag tänkte efteråt att Herren måste ha velat pröva mig också. När han hade gett så mycket till mig och de mina, ville då inte jag dela med mig till andra? Det gjorde jag – och har försökt göra det ända sedan dess.

Jytte Christiansen, Fredericia församling, Århus stav, Danmark

Tiondet först

När jag hade tagit examen från high school fick jag arbete som sekreterare vid universitetet och kunde hjälpa pappa att försörja familjen. Han hade varit den ende i familjen som arbetade och det hade varit svårt för honom



att försörja oss fyra som gick i skolan. Ibland hade vi fått vara utan sådant som vi var i behov av.

När jag var 18 år dog min pappa helt oväntat. Min mamma kunde inte arbeta för hon var sjuk och som äldsta barnet var jag tvungen att försörja familjen.

En dag när jag var upprörd för att jag inte hade tjänat tillräckligt med pengar för att täcka alla våra utgifter kom jag ihåg löftet i Malaki. Jag bad till min himmelske Fader och påminde honom om att jag betalade ett fullt tionde, också när jag inte hade pengar till mat. Senare samma dag kom biskopen på besök med mat och hjälp. Inte en gång under hela tiden då jag försörjde min familj svek Herren mig.

När min bror blev gammal nog att gå ut som missionär ville han stanna hemma och arbeta och hjälpa till att betala hushållsutgifterna. Men vi kände att han skulle gå ut, så han sade upp sig och åkte iväg på sin mission. Följande månad fick jag löneförhöjning. Inte någon gång under hela tiden som han var ute som missionär, led min familj brist på något. Jag fick ett stipendium och kunde studera till ingenjör. Under den tiden räckte våra skor längre, kläderna slets inte ut lika fort och vi blev inte sjuka lika ofta.

När jag hade försörjt familjen i sex år gifte jag mig med en underbar man i templet i Guayaquil i Ecuador. Vi hade som mål att alltid betala tionde, och det gjorde vi alltid.

Varje månad betalade vi tiondet först. Vi hade inte allt, men vi klarade oss bra.

När vi hade varit gifta i två år dog min make i en trafikolycka. Nu försörjer jag min familj igen. Men jag har ett bra arbete och jag vet att om jag fortsätter att hålla tiondelagen kommer min lille son och jag att ha vad vi behöver. Av hela mitt hjärta vet jag att Herren aldrig kommer att överge mig och att han kommer att fortsätta låta välsignelser strömma ut över oss – inte bara timliga utan också andliga. ■

Karina Vanegas Barcia, Monay gren, Cuenca stav, Ecuador

Jag försörjde min familj i sex år och gifte mig sedan med en underbar man i templet i Guayaquil i Ecuador. Vi hade som mål att alltid betala tiondet först. Vi hade inte allt, men vi klarade oss bra.

KAN INTE JÄMFÖRAS MED NÅGOT

EMMA WITHERS

*Ingen jordisk glädje
kan jämföras
med den frid
och glädje
som templet
ger.*

Nyligen, när min familj var på semester vid en djurpark norr om vårt hem i Sydafrika, beslutade vi att vi skulle tillbringa några kvällar i Johannesburg och besöka templet.

Hotellet i Johannesburg var otroligt. Jag menar, det var ett sådant hotell som man ser på film. Min sovrumssvit var större än köket och vardagsrummet ihop hemma, golvet i badrummet var uppvärmt och TV:n kom ut ur en låda när jag tryckte på en knapp. Personalen kom och beviljade vår minsta önskan.

Jag var imponerad. Så här, tänkte jag, är det meningen att mitt liv ska vara: Att kunna segla omkring och uppföra sig som kungligheter. Faktum är att jag var så uppslukad av lyxen på hotellet att jag glömde varför vi egentligen var där.

Templets skönhet
och de känslor
jag hade när
jag utförde dop var
värt alla uppoffringar.

Det enda tillfället som min bror, min syster och jag skulle ha att besöka templet för att utföra dop för de döda, var på lördagsmorgonen. Men i stället för att tänka på templet, tänkte jag bara på hur härligt det skulle vara att sova länge på lördagen, tillbringa dagen i det fina hotellet och sedan åka hem.

Men vi beslutade oss ändå för att åka till templet. När jag kom in genom tempeldörrarna och såg och kände hur heligt och vackert templet var, ändrades mitt perspektiv och jag insåg vad som verkligen var viktigt. Hotellet kanske var fint, men det gick inte att jämföra med templet. Det jag kände när jag utförde dop för de döda gav en sådan frid och glädje, större än all världslig glädje.

Jag är så tacksam för den läxan. Det är lätt att låta sig snärjas av världsliga saker. Dessa saker är attraktiva, men glädjen de ger är inte varaktig. Nu förstår jag bättre att verklig glädje och frid bara kan fås genom att lyda och ära vår himmelske Faders bud. ■

Emma Withers är medlem i Cambridge-universitetets andra församling, Cambridge stav, Massachusetts

Förbered dig genom att leva förutseende och att betala tionde och fasteoffer

Välj under bön ut och läs från det här budskapet de skriftstäl-len och lärdomar som tillgodoser behoven hos de systrar som ni besöker. Berätta om era erfarenheter och bär vittnesbörd. Inbjud dem ni undervisar att göra samma sak.

Vad innebär det att leva förutseende och hur kan det välsigna oss?

President Spencer W Kimball (1895–1985): "Att leva förutseende" ... innebär att vi hushållar med våra resurser, planerar vår ekonomi vist, har full omsorg om den personliga hälsan och förbereder oss tillräckligt för utbildning och yrkesutveckling, och samtidigt ger lämplig uppmärksamhet till produktion och lagring i hemmet såväl som utveckling av känslomässig spänst ...

Låt oss göra sådant därför att det är rätt, därför att det är tillfredsställelse och därför att vi lyder Herrens råd ... Det är sant att svåra tider skall komma – för Herren har förutsagt det ... Men om vi lever vist och förutseende, kommer vi att vara lika trygga som om vi befunnit oss i hans hand." (Se "Välfärden: Evangeliet i verksamhet", *Nordstjärnan*, apr 1978, s 122.)

President Gordon B Hinckley: "Vi har upprepade gånger uppmanats att vara oberoende, undvika skulder och vara sparsamma ...

Låt oss se till att ha ett matförråd som kan uppehålla livet under en tid om så skulle behövas. Men låt oss inte bli panikslagna eller gå till ytterligheter. Låt oss vara kloka i alla avseenden. Och framför allt, låt oss gå framåt med tro på den levande Guden och hans älskade Son." ("Tiderna vi lever i", *Liabona*, jan 2002, s 84–85.)

Bonnie D Parkin, Hjälpföreningens generalpresident: "Reklamindustrin är mycket duktig på att förändra våra önskningar till behov. Frestelsen att skaffa mer än vad vi har råd med är ofta överväldigande. Vi borde lära oss att hantera vår ekonomi vist genom att betala tionde regelbundet. Tiondebetalningen fräntar oss inte nödvändigheten av att leva inom våra tillgångar. Familjelyckan bestäms inte av yttre saker. Den kommer när män och hustrur arbetar tillsammans, kommunicerar och löser problem."

(Kvinnokonferens i Herriman i Utah, 8 feb 2003.)

Hur förbereder tiondet och fasteoffren oss andligt och timligt?

Malaki 3:10: "Pröva mig nu i detta ... om jag inte kommer att öppna för er himlens fönster och låta välsignelse strömma ut över er."

President N Eldon Tanner (1898–1982), förste rådgivare i första presidentskapet: "Tiondelagen är ... ett bud med åtföljande löften. När vi håller detta bud har vi löfte om att 'ha framgång i landet'. Denna framgång består inte endast i materiella ägodelar, utan också i hälsa och vitalitet. Den kan innebära familjemenskap och andlig tillväxt." ("Stabilitet trots förändringar", *Nordstjärnan*, maj 1982, s 14.)

Äldste Joseph B Wirthlin i de tolv apostlarnas kvorum: "Att ge ett generöst fasteoffer är till riklig välsignelse för den som ger och låter dem bli medarbetare till Herren och biskopen i arbetet att minska lidandet och främja oberoendet ... Vi borde kanske begrunda vårt fasteoffer och se om vi är lika generösa mot Herren som han är mot oss." ("Kyrkans inspirerade välfärdsprogram", *Liabona*, jul 1992, s 92.) ■



Frågor och svar

Vad kan jag ge min familj i julklapp som betyder mer än något som är köpt i en affär?

Svaren är avsedda att ge hjälp och perspektiv, inte som tillkännagivanden om kyrkans lära.

L I A H O N A

Tänk dig följande. Du har just fått en julklapp. Den är stor. Den är tjusig. Den är dyr. På kortet står det: "God jul. Jag tänkte inte så mycket på vad jag köpte. Jag ansträngde mig inte så mycket. Jag hade pengarna, så det var egentligen inte någon uppoffring. Håll till godo."

Det är klart att du förmodligen aldrig får ett sådant kort. Men du kanske får en sådan julklapp – något imponerande men utan någon tanke bakom gåvan.

Hur kan man vara säker på att julklappen man ger betyder något för personen som får den? Vad det än är du ska ge så gör det skillnad om du tänker mycket på vilken sorts julklapp det ska vara, om du ger av dig själv, och om julklappen representerar någon slags uppoffring.

En hjärtevärmande dikt, till exempel, som du arbetat på i dagar, eller gratis barnpassning en kväll så att dina föräldrar kan tillbringa lite tid tillsammans, betyder förmodligen mer än

Kristus gav oss den bästa gåvan – försoningen. Vi kan ge andra gåvor som vittnar om Kristus och hans gåva.

Att ge av sig själv som Kristus gjorde, innebär att ge av sin tid, sina talanger och sin kärlek.

Bara för att en julklapp är dyr garanterar det inte att den betyder något för den person som du ger den till.

Tänk på din gåva. Vad skulle personen verkligen tycka om, behöva eller vilja ha?

Tjänande kan vara en meningsfull gåva. Erbjud dig att hjälpa till med hushållssysslor eller andra tjänster.

en julklapp som det bara tog fem minuter att köpa, oavsett hur mycket den kostade.

Den amerikanske författarfilosofen Ralph Waldo Emerson skrev: "Ringar och juveler är inga presenter utan ursäkter för presenter. Den enda [sanna] presenten är en del av dig själv." (*The Complete Writings of Ralph Waldo Emerson* [1929], s 286.)

Kristus lärde oss hur man ger presenter. Varje gång man vänder på sidan i skriftena verkar det som om det finns ännu en berättelse om hur Frälsaren gjorde saker för andra eller gav av sig själv. Han gav av sin tid – genom att svara på frågor. Han gav av sina talanger – genom att undervisa människor och trösta de sjuka. Han gav av sin kärlek – genom att tjäna osjälviskt. Vi kan också ge av oss själva genom att offra vår tid, våra talanger, vårt tjänande och vår kärlek.

Kristus gav oss också den största gåvan av alla – möjligheten att få evigt liv genom hans försoning. (Se L&F 14:7) Vi kan inte sona andras synder, men de gåvor vi ger kan



undervisa andra om Kristi gåvor. Här är några förslag, många av dem från våra läsare. Se också "Hemmagjord jul" på sidan 6 i det här numret.

★ Ge bort en bild av Jesus tillsammans med ett skriftställe och dina känslor om Frälsaren.

★ Ge "tjänstekuponger" där du erbjuder dig att hjälpa till med hushållssysslor eller andra tjänster.

★ Gör något för att låta familjemedlemmarna veta att du älskar dem.

★ Förlåt någon eller be någon om förlåtelse.

★ Skriv ett uppmuntrande brev.

★ Ge någon en Mormons bok.

★ Tillbringa tid med någon och gör något som han eller hon tycker om att göra.

★ Måla något, skriv en dikt, komponera en sång.

Att verkligen tänka på vad man ska ge och sedan ge av sig själv tar ofta längre tid än att bara springa till

affären. Planera därför i förväg. Du ska få se att den extra ansträngningen kommer att vara värt det och du blir belönad med glädje och Andens värme.

President David O McKay (1873–1970) sade: "Julens anda är Kristi anda, som får våra hjärtan att glöda i broderlig kärlek och vänskap och manar oss till vänligt tjänande." ("Budskap från första presidentskapet: 'Jul: Vad är det?'", *Nordstjärnan*, dec 1998, s 4.)

LÄSARE



Några av de viktigaste gåvorna kommer inte från affären. Några av de gåvor du kan ge som har en magi som överträffar köpta saker är vänlighet, kärlek och barmhärtighet. Vi väljer ut en familjemedlem och fyller små påsar med uppmuntrande meddelanden eller en tjänst vi kan göra dem och kanske lite godis.

Briana Deaver, 14, Rocklins fjärde församling, Rocklins stav, Kalifornien

Vi har många värdefulla gåvor, men den viktiga gåvan vi kan ge är en Mormons bok och ett vittnesbörd om sanningen i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga. När vi hälsar på varandra med ett tacksamt hjärta och en uppriktig själ, är det som om vi ser vår Frälsares ansikte.

Phyllishena Faamoe Savelio, 19, Lalovi församling, Upolu västra stav, Samoa



Jag bestämde mig för att det var meningsfullt att göra något för min yngre bror den här julen. Svaret kom till mig genom kyrkans tidningar. Nästan varje artikel har en marginal med ett citat och en bild. Med stöd av kartongpapp och omslagspapper blir de fina bokmärken. Jag satte också en massa citat på en låda som han kunde ha dem i.

Jenny Maynes, 16, Geneva församling, Naperville stav, Illinois

De gåvor som jag planerar att ge är gåvor som jag har gjort själv, kanske en dikt eller ett hemmagjort kort, där jag talar om för dem hur mycket jag älskar dem. För mig är det inte priset som är viktigt – det är tanken bakom gåvan.

Carol T Vallo, 21, Calasiao andra gren, Calasiao distrikt, Filippinerna



Låt oss några ögonblick lägga åt sidan julkatalogerna med sina exotiskt beskrivna gåvor. Låt oss till och med glömma blommorna till mamma, den speciella slipsen till pappa, den söta dockan, tåget som tutar, den efterlängskade cykeln – ja, till och med äventyrsböcker och videofilmer – och rikta våra tankar på de guld-givna gåvor som är bestående ... [bland annat] kärlekens gåva.”

President Thomas S. Monson, förste rådgivare i första presidentskapet, "Gåvor", Nordstjärnan, jul 1993, s 58.



Liksom Frälsaren kan vi ge vår nästa en ovärderlig gåva – vår kärlek. Materiella saker förfaller med tiden, men glädjen att veta att någon bryr sig om dig har varken pris eller slut.

Luiz Henrique Keng Quieroz Jr, 17, Cariacica församling, Vitória stav, Brasilien



Förra julen fick jag ett telefonsamtal från min vän. Han bar sitt vittnesbörd om evangeliet och Frälsaren. Jag blev så rörd att jag fortfarande kommer ihåg det. Då

förstod jag att smycken, kläder eller leksaker inte är de bästa julklapparna, utan den bästa gåvan är ett vittnesbörd om att Kristus föddes ibland oss, att han krossade dödens bojar och att han lever idag.

Jephsey Lorena T. Cardenas, 23, Jardim Roberto församling, Parque Pinheiros stav i São Paulo, Brasilien

VAD TYCKER DU?

Ungdomsläsare: Skicka ditt svar på nedanstående fråga, tillsammans med namn, ålder, hemadress, församling och stav (eller gren, distrikt). Skicka med ett foto av dig som är minst 4 gånger 5 cm.

Questions and Answers 1/04

Room 2420, 50 East North Temple Street

Salt Lake City, UT 84150-3220, USA

cur-liahona-imag@ldschurch.org

Svaret ska vara oss tillhanda den 15 januari 2004.

FRÅGA

”Jag är inte attraktiv. Säg inte att jag är det. Varför gav min himmelske Fader mig det här ansiktet och den här kroppen? Visste han inte hur ont det skulle göra?” ■

"Jag är den sanna vinstocken"

"Jag är vinstocken, ni är grenarna. Om någon förblir i mig och jag i honom, bär han rik frukt, ty utan mig kan ni ingenting göra." (Joh 15:5)

ÄLDSTE ANTHONY R TEMPLE

områdesauktoritetssjuttio
området Nordamerika Nordöst

I början av vårt äktenskap planterade min hustru och jag ett trädgårdsland. Vi visste inte mycket om trädgårdsodling men vi tyckte att det bakre hörnet av vår trädgård såg bördigt ut. Och det var det verkligen. På ett ställe planterade vi banansquash. Squashrankorna växte, nästan utan någon ansträngning från vår sida, och slingrade sig upp på ett staket och blev 10 till 15 meter långa. Squashen var enorm. Det var ett otroligt resultat för nybörjare.

I skrifterna läser vi ofta om vingårdar och vinstockar. Men att odla vindruvor är inte lika lätt som att odla squash. Det krävs rätt klimat och skicklig kultivering för att få en fruktbringande vingård.

Vindruvor var en viktig del av den hebreiska kulturen. Höglätterna och kullarna i det

heliga landet var en idealisk plats för vinodling. Jorden förbereddes, vinplantorna planterades utmed bergsluttningarna och man satte staket för vingårdarna för att hålla ovälkomna djur och människor borta. Vinplantorna sköttes och beskars så att de skulle ge så mycket frukt som möjligt.

Beskärningen är förmodligen det viktigaste när det gäller odlingen av vindruvor. De grenar som inte ger någon frukt skärs av. När en vinstocks huvudgren når en viss storlek skärs den tillbaka genom att man tar bort toppen för att tvinga sidoskott att utvecklas. Sådan beskärning och formning håller tillbaka tillväxten i änden av grenen och för näring ut till de nya grenarna. Sedan, när sidogrenarna utvecklas, ger varje gren lika mycket frukt som den enda vinrankan hade gett. Den bastanta vinstocken, som är djupt rotad i jorden, förser alla dessa långa, fruktbärande utlöpare med näring.



Vi måste hämta vår andliga näring från Jesus Kristus. Han är källan till all sanning och all godhet.

Vingårdens och vinstockens symbolik

Vingårdar har ofta använts symboliskt i skrifterna. I Johannesevangeliet använde Frälsaren vinstocken som en metafor för att förklara sin relation till dem som skulle bli hans lärjungar.

Innan Frälsaren begav sig till Getsemane, undervisade han apostlarna om hur de måste leva för att kunna fortsätta vara hans lärjungar. En av sakerna han undervisade om under den heliga timmen var att deras liv måste vara helt grundade på honom och hans lärdomar:

”Jag är den sanna vinstocken, och min Fader är vingårdsmannen.

Varje gren i mig som inte bär frukt skär han bort, och varje gren som bär frukt rensar han, för att den skall bära mer frukt ...

Förbli i mig, så förblir jag i er. Liksom grenen inte kan bära frukt av sig själv, utan endast om den förblir i vinstocken, så kan inte heller ni det, om ni inte förblir i mig.

Jag är vinstocken, ni är grenarna. Om någon förblir i mig och jag i honom, bär han rik frukt, ty utan mig kan ni ingenting göra.

Om någon inte förblir i mig, kastas han ut som en gren och torkar bort, och man samlar ihop sådana grenar och kastar dem i elden, och de bränns upp.

Om ni förblir i mig och mina ord förblir i er, så be om vad ni vill, och ni skall få det.

Min Fader förhålligast, när ni bär rik frukt och blir mina lärjungar.” (Joh 15:1–2, 4–8)

I den här liknelsen finns två viktiga principer: För det första måste vi vara grundade i Kristus. Om vi inte är det

blir vi inte fruktbara. (Se v 4.) Om vårt liv inte är i harmoni med Frälsarens lärdomar är det lika osannolikt att vi kommer att ge god frukt som det är att en gren som skurits bort från en vinstock kommer att göra det. För det andra: Också när vi lever rättfärdigt behöver vi Trädgårdsmästaren, som känner oss så fullkomligt och ser längre än vi kan se, så att han kan luttra, eller beskära och rena, oss. (Se v 2.) Fastän denna beskärning kan vara svår att utstå är det endast genom denna process som vi blir mer fruktbara.

Vi blir beskärda på olika sätt. Vi kan få en sjukdom eller bli fysiskt begränsade. Vi kan upptäcka att våra förväntningar inte uppfylls. Vi kan uppleva relationsproblem eller förlora någon närstående. Men det som från början kan se ut att vara en sorglig händelse kan hjälpa oss att växa, om det får oss att lita mer till Herren och ompröva våra prioriteringar. Sådana svåra upplevelser kan göra oss mer fruktbara, eller mer lika Frälsaren – vår sanna vinstock.

Min egen erfarenhet av beskärning

I hela mitt liv har jag haft ett kontinuerligt behov av att beskäras. För några år sedan väntade jag mig till exempel en befordran inom företaget jag arbetade för. Jag kände att jag hade erfarenheten, kunskapen och åldern som krävdes och hoppades att valet var självklart.

Vid den tiden fanns det en ny toppchef på vårt företag som hade andra prioriteringar och mål än vad jag hade. Bland annat förväntade han sig att alla högre chefer skulle arbeta både på veckodagar och på helger. Jag var stavspre-sident då och visste att jag, för att kunna tjäna stavsmed-lemmarna bäst, behövde använda en viss tid till att fullfölja mina ansvar i kyrkan.

När min efterlängtnade befordran uteblev fick jag kämpa för att inte känna mig bitter. Vilken besvikelse! Jag bestämde mig för att bara gå vidare, att försöka göra saker och ting så bra jag kunde och att fortsätta vara positiv. Men mitt självför-troende hade fått sig en knäck. Min förmåga hade ifråga-satts. Andra ledare i kyrkan som jag kände verkade både

Vi blir beskärda på olika sätt. Vi kan få en sjukdom eller bli fysiskt begränsade. Vi kan uppleva relationsproblem eller förlora någon närstående. Men det som från början kan se ut att vara en sorglig händelse kan hjälpa oss att växa, om det får oss att lita mer till Herren och ompröva våra prioriteringar.

kunna hantera kallelser i kyrkan och ett tidskrävande arbete.

I ett svagt ögonblick undrade jag till och med om jag hade fattat rätt beslut när jag valde att ge så mycket tid till kyrkan. Sedan beslutade jag mig för att jag behövde koncentrera mig på det som verkligen var viktigt. Jag började titta på både min förmåga och mina begräns-ningar. Jag kunde se att tiden som jag till-bringade i kyrkans tjänst var nödvändig och att jag förmodligen inte skulle ha kun-nat hantera både den ställning i företaget som jag hade önskat och min kallelse i kyrkan.

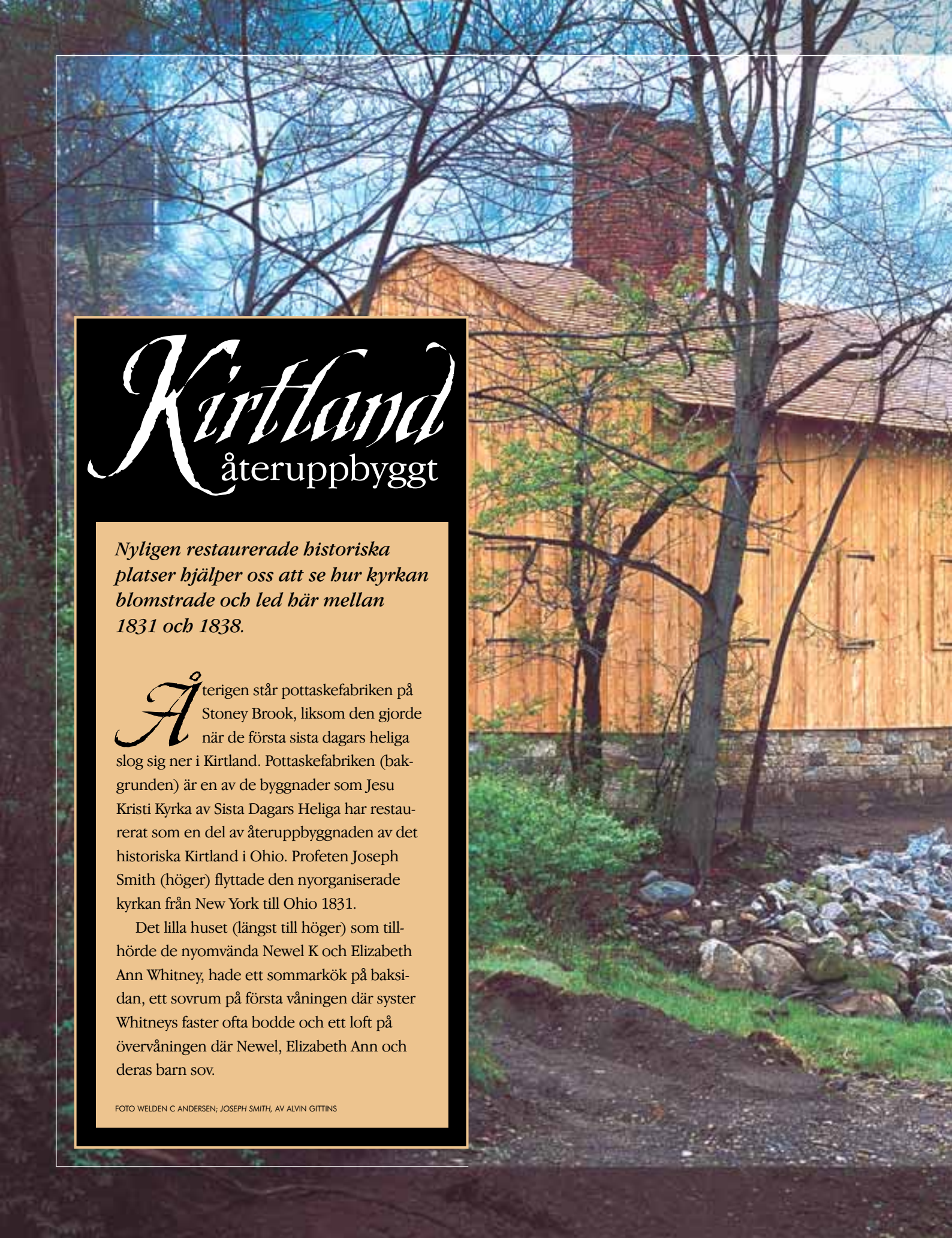
Jag tror att Herren talade om för mig att jag måste välja och att jag hela tiden måste fortsätta att välja. Om jag hade valt att ge

extra tid åt mitt arbete så att jag kunde få min befordran, skulle jag vara tvungen att avsäga mig Herrens arbete. När jag tittar tillbaka kan jag se vilken välsignelse det var för mig att ge så mycket av min tid till kyrkan. Åren som följde var några av de mest givande i mitt liv. Jag kände mig närmare Herren. Mitt vittnesbörd stärktes. Min rela-tion till medlemmarna i området var en stor välsignelse och jag är säker på att jag blev mer fruktbar än vad jag skulle ha varit annars.

Fast rotade i Kristus

Vi kan förvänta oss att vi blir beskärda under hela vårt liv. Vad härligt det är att veta att en allvis Fader vakar över vår utveckling och att han ger oss näring genom sin vård.

Vi måste hämta vår andliga näring från Jesus Kristus. Han är källan till all sanning och all godhet. Utan honom kan vi inte göra något. (Se Joh 15:5.) När vi inriktar oss på Kristus och hans evangelium fylls vi med hans ljus. Då får vi bekräf-telse från Anden och välsignelserna kommer. (Se Joh 15:7; Gal 5:22–23.) Om vi vill nå vår fulla potential behöver vi varje dag tänka på Kristus och följa hans exempel tills vi blir fast rotade i honom, den sanna vinstocken. ■



Kirtland

återuppbyggt

Nyligen restaurerade historiska platser hjälper oss att se hur kyrkan blomstrade och led här mellan 1831 och 1838.

Återigen står pottaskefabriken på Stoney Brook, liksom den gjorde när de första sista dagars heliga slog sig ner i Kirtland. Pottaskefabriken (bakgrunden) är en av de byggnader som Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga har restaurerat som en del av återuppbyggnaden av det historiska Kirtland i Ohio. Profeten Joseph Smith (höger) flyttade den nyorganiserade kyrkan från New York till Ohio 1831.

Det lilla huset (längst till höger) som tillhörde de nyomvända Newel K och Elizabeth Ann Whitney, hade ett sommarkök på baksidan, ett sovrum på första våningen där syster Whitneys faster ofta bodde och ett loft på övervåningen där Newel, Elizabeth Ann och deras barn sov.

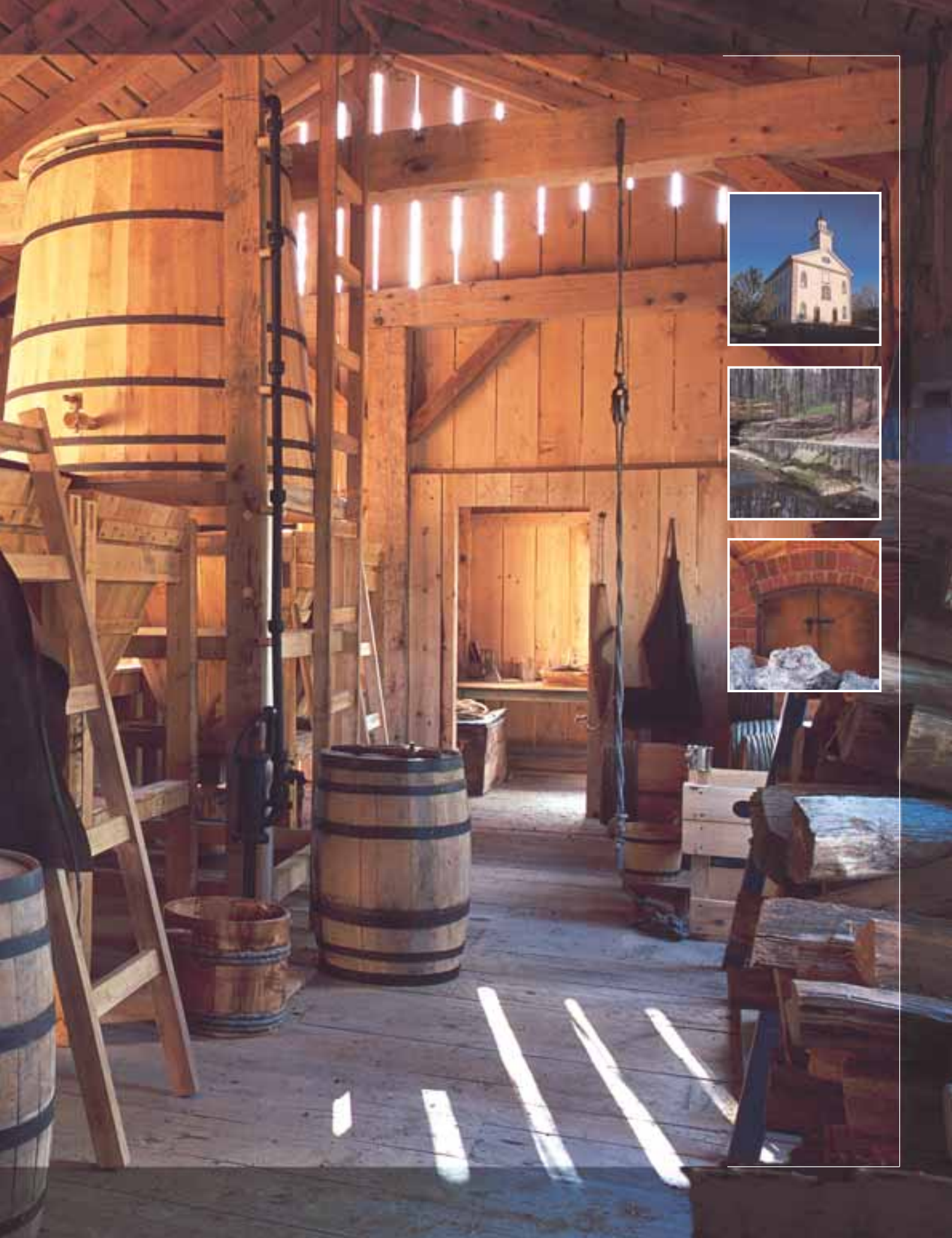
FOTO WELDEN C. ANDERSEN; JOSEPH SMITH, AV ALVIN GITTINS



A large wooden barrel, made of vertical staves and bound with dark metal hoops, stands in a rustic wooden workshop. The workshop has a high ceiling with exposed wooden beams and rafters. In the background, there are wooden crates and other barrels. The lighting is warm and natural, highlighting the textures of the wood.

Newel K Whitney startade pottaskefabriken (bakgrunden) som var mycket viktig för hela samhällets ekonomiska välfärd. Ortens invånare förvandlade askan från träd, fält och spisar till användbara resurser i pottaskefabriken. Flodvatten användes till att luta ut lutet från askan som man sedan preparerade och gjorde pottaska av (infällt längst ner). Det såldes sedan för omkring 100 dollar per fat. Pottaska var en viktig ingrediens när man skulle göra tvål, glas, papper, krut och lädervaror.

Från 1833 till 1836 koncentrerade sig de heliga på att bygga templet i Kirtland (infällt längst upp), som nu ägs av Community of Christ (Kristi församling). Profetens bror Hyrum påbörjade byggnationen genom att med en lie slå ner all hög säd på platsen medan andra plockade ner ett staket. Senare högg arbetarna sten i ett närbeläget stenbrott (infällt i mitten). Himmelska manifestationer åtföljde tempelinvigningen. Den 3 april 1836 uppenbarade sig Frälsaren i templet för profeten Joseph Smith och Oliver Cowdery. Sedan uppenbarade sig Moses, Elias och Elia och återställde prästadömetts nycklar.





Kartan ovan visar det historiska Kirtland efter restaureringen. Sågverket (bakgrunden) byggdes av sista dagars heliga på Newel K Whitneys mark, men var inte i privat ägo utan ägdes av kyrkan. Sågverket gjorde att den fattiga kyrkan fick medel till att bygga templet i den stil som uppenbarelserna föreskrev. Det gav också arbete åt många sista dagars heliga som kom till Kirtland. Ett vattenhjul (infällt överst) drev sågen och svarven. Virket som kom från sågverket användes till templet och andra byggnader. Det ursprungliga sågverket brann ner i början av 1850-talet.

Skolhuset (infällt i mitten och längst ner) var en plats där det hände mycket. Skolbarnen spelade boll, lekte "kasta kniv" och spelade kula på skolgården. Bland skolmaterialet fanns en stavningsbok, en läsebok, en matematikbok och en liten griffeltavla. Eleverna täljde sina egna pennor av täljsten. På söndagarna hade de heliga ofta kyrkomöten i skolhuset.







Newel K Whithney med sin diversehandel (bakgrunden och infällt i mitten) och sin pottaskefabrik hade etablerat sig väl i februari 1831 när profeten Joseph och Emma Smith anlände. Familjen Whitney gav generöst av sina tillgångar till kyrkan. Medan profeten bodde i affären (infällt längst upp) fick han många viktiga uppenbarelser som nu finns att läsa i Läran och förbunden. Och det var på övervåningen i affären som profetskolan hölls. Herren hjälpte verkligen profeten att lägga grunden till kyrkan i Kirtland.

John Johnson drev ett värdshus (infällt längst ner) i närheten av Whitneys affär. Familjen Johnson lämnade senare kyrkan men var bland de tidiga omvända som hade ett mycket gott inflytande. ■



Jag firade jul med en pastor

Blaine K Gehring

Aret var 1967 och jag verkade som missionär i Hildesheim i Tyskland. Julen närmade sig snabbt och jag var glad, för julafton var på en söndag, och ett härligt möte och annat passande firande hade planerats.

Men två veckor före jul blev jag

förflyttad till Rendsburg. Min kollega äldste Fadel och jag var nya där och jag undrade hur medlemmarna var och hur vi skulle fira jul.

Snart fick vi veta att Rendsburg gren endast hade några få medlemmar och det var inte mycket som hade planerats inför julen annat än ett särskilt sakramentsmöte. Vår hyresvärdinna, en medlem i kyrkan, bjöd hem oss på middag på juldagen. Jag trodde inte att julen skulle bli bättre än så. Men det ändrade sig snart.

De förra missionärerna hade gett oss en bok med namnen på flera människor som hade sagt att de ville att missionärerna skulle komma tillbaka och besöka dem. Eftersom alla är så upptagna är det inte lätt att hitta nya kontakter under julen, så vi tänkte att de här namnen skulle vara bra att börja

M*in kollega och jag satt tillsammans med pastor Lübbert och frågade honom om hans verksamhet. Sedan talade vi om vår verksamhet.*



med. Vi började besöka människorna på listan. När vi besökte fru Lübbert blev vi välkomnade av en underbar, gladlynt dam. Hon bjöd in oss och vi fick veta att hon var änka till en luthersk präst som hade avlidit tidigare under året. Hennes son var också präst. Han skulle komma hem till jul och det skulle bara vara de två som firade sin första jul utan sin make och far. Sedan frågade hon med glimten i ögat om vi ville komma dit på julaftonen. Eftersom vi inte hade några andra planer tackade vi ja.

Julaftonen kom och vi hade ett härligt sakramentsmöte där vi talade om Frälsaren och lyssnade till julberättelsen. Medan min kollega och jag administrerade sakramentet begrundade vi Frälsarens liv som han hade gett för oss.

Efter mötet skulle vi träffa fru Lübbert och hennes son i den lutherska kyrkan. När vi gick genom parken började snön falla och vi stannade och tittade på barn och föräldrar som åkte skridskor på den frusna dammen. Vi såg julljus här och där och hörde kyrkklockor tillkännage julaftonens gudstjänst.

Fru Lübbert och hennes son väntade på oss i kyrkan. Vi kände en underbar anda när vi lyssnade till prästen och sjöng julsånger i en kyrka som var äldre än några av sångerna. När vi sjöng "Stilla natt" på dess originalspråk blev upplevelsen ännu mer speciell.

Efter gudstjänsten satte vi oss i

pastor Lübberts bil och åkte hem till dem. Fru Lübbert hade lagat till en gås till middag och medan hon lade sista handen vid maten, satt min kollega och jag med pastor Lübbert och frågade honom om hans verksamhet. Han berättade att han var aktiv i en rörelse som försökte bringa kristna kyrkor samman. Många delade hans dröm, men andra var antagonistiska och kämpade mot rörelsen.

Sedan talade vi om vår verksamhet. Vi berättade om Mormons bok och hur kyrkan har återställts. Vi berättade om levande profeter och vi talade om Jesus Kristus och bar vittne om honom som vår Frälsare. Det fanns ingen fientlighet mellan oss. Vi talade inte nedsättande om varandras tro. När jag tänker på det nu kommer orden i Andra Nephi 25:26 för mig: Vi bokstavligen "tala[de] om Kristus, vi fröjda[de] oss i Kristus" den julaftonen. Han var i centrum för vår uppmärksamhet. Han var anledningen till att vi var tillsammans.

När vi böjde våra huvuden och bad för maten, bad pastor Lübbert Herren välsigna hans medtjänare i Kristus, att vi skulle ledas till dem som sökte Jesus. Middagen var delikat – ugnstekt gås med alla tillbehör och speciella tyska desserter.

Enligt tysk tradition ska föräldrarna gå in i rummet där julgranen nyligen har klätts och tända ljusen i granen. Sedan får barnen komma in och se granen och julklapparna. Så

fru Lübbert gick in i vardagsrummet och stängde den stora skjutdörren. Efter en stund öppnade hon dörren och bjöd sina "söner" att komma in.

När vi kom in i rummet, där det enda ljuset kom av det dämpade ljuset från ljusen i julgranen, fick min kollega och jag våra julklappar av fru Lübbert: lite godis och en bok om Rendsburg. Sedan gav hon sin son hans julklappar och de var tysta en stund för att minnas sin make och far. Sedan slog vi upp Bibeln och läste julberättelsen i Lukas. Anden rörde oss alla och vittnade återigen om det gudomliga budskapet i dessa verser. När vi sjöng julsånger vittnade orden för oss om den kärlek vi tillsammans kände för Jesus Kristus, hans liv, hans lärdomar och den allra dyrbaraste av gåvor – hans försoningsoffer.

Det kändes som om jag gick på moln den kvällen när vi begav oss till busshållplatsen. Jultomten hade inte kommit. Jag hade inte rusat runt och köpt julklappar. Jag hade inte gått på några konserter eller sett de traditionella julfilmerna. Min familj befann sig långt borta och mina paket hemifrån var försenade på grund av förflyttningen. Men jag hade aldrig varit lyckligare en julafton än jag var då. För första gången i mitt liv var julen helt centrerad kring Kristus. Och den enda julklapp jag hade gett var mitt vittnesbörd om honom. ■

Blaine K Gebring är medlem i East Mill Creeks fjärde församling, East Mill Creeks stav, Salt Lake City.



”Läs din patriarkaliska välsignelse!”

Célia Augusto de Souza

I vårt hem brukar vi julpynta huset i slutet av oktober eller början av november, så att julandan kommer tidigare och stannar kvar längre. Men 1993 blev det inte alls så.

I oktober upptäckte jag att jag var gravid. Jag hade redan två barn – en fyraårig dotter och en tvåårig son – och vi befann oss i en mycket svår ekonomisk situation. ”Hur ska vi kunna försörja ännu ett barn?” undrade jag. När jag började må illa på grund av graviditeten grälade jag på Herren. Jag klagade, gnällde och struntade i att be. Jag pyntade inte huset som jag hade gjort alla andra år. Jag ville inte minnas Herren Jesu Kristi födelse. För mig skulle

det inte bli någon jul det året.

Varje år har min mor en speciell middag den 25 december för att familjen ska samlas. Men när jag satte mig ner vid bordet med alla andra det året kunde jag inte äta. Allt gjorde mig illamående. Jag var så ledsen och fylld med en sådan bitterhet att jag knappt deltog i familjesamtalen, och jag åkte snart hem.

Några timmar senare kom min bror springande till mitt hus för att tala om att min far mådde dåligt. Jag skyndade till mina föräldrars hus och såg att min far knappt kunde andas. Det stack i armen och han hade en hemsk smärta i bröstet. Det var en hjärtattack! Jag bad min bror att ta min far till akuten.

Jag åkte hem och bad min make att be om att min far inte skulle dö. Han sade till mig att jag var den som borde be. Men jag hade inte bett på många, många dagar och kände att min himmelske Fader inte skulle

Jag skyndade till mina föräldrars hus och såg att min far knappt kunde andas. Det stack i armen och han hade en hemsk smärta i bröstet. Det var en hjärtattack!

lyssna på min bön. Klokt nog sade min make till mig att det var dags att be honom om förlåtelse.

Jag knäböjde och grät bittert. Min far höll på att dö på vägen till sjukhuset och jag vädjade till min Fader i himlen att inte låta honom dö den julen. Desperat vädjade jag till Herren om förlåtelse och en röst viskade i mitt öra: ”Läs din patriarkaliska välsignelse!” Hur kunde jag tänka på min patriarkaliska välsignelse en stund som denna? Men maningen kom igen och uppmanade mig skarpt att läsa välsignelsen.

Jag ställde mig upp, hittade en kopia av min patriarkaliska välsignelse och började läsa den. Och då hände något fantastiskt. Jag märkte att välsignelsen flera gånger nämnde att jag är en älskad dotter till min himmelske Fader, och mina jordiska föräldrar. Om jag hedrade mina föräldrar på jorden skulle han förlänga deras liv så att de skulle se mina barn växa upp och glädjas tillsammans med mig åt våra efterkommande.

När jag läste började jag förstå. Min far hade inte sett mitt ofödda barn, inte heller hade han sett detta barn växa upp. Jag insåg att han inte skulle dö vid det tillfället. Min välsignelse var mitt svar den dagen. Jag knäböjde igen, och den här gången tackade jag min Fader i himlen för det mycket

speciella barnet – min son Guilherme – som jag bar på.

Ibland är vi så blinda, så själviska! Och vår himmelske Fader, med all sin vänlighet och kärlek, låter oss lära och växa genom våra prövningar. Jag tackar honom för varje dag han låter mig leva tillsammans med min familj – med mina tre kära barn, min make och mina föräldrar. Jag vet att Gud lever, att Jesus Kristus lever och att de älskar mig och har stort tålamod med mig. ■

Célia Augusto de Souza är medlem i Vila Sônia församling, São Paulo stav, Brasilien.

Lastbils- chaufförens julkupp

Norma J Broadhead

”Jag behöver inte arbeta under julen i år”, sade min make Ken. Han var lastbilschaufför och i många år hade barnen och jag haft halva jular och en del sena jular på grund av hans arbete. Men nu var alla barnen gifta och vi hade uppmanat dem att tillbringa den här julen hemma hos sig, precis som vi hade gjort när barnen var små.

Det tog bara en minut innan jag kom att tänka på en far som skulle vara tvungen att arbeta under julen, så jag sade till Ken: ”Kommer du ihåg hur det var när du inte kunde vara med oss på julen? Det är okej om du arbetar och låter någon far som har

små barn stanna hemma med sin familj i jul.”

”Är du säker? Du kommer att vara alldeles ensam.”

”Det kommer att gå bra.”

Ken sade till speditören att han kunde arbeta under julen så att en ung far kunde stanna hemma. En annan lastbilschaufför som var i närheten hörde samtalet. ”Om du ska göra det”, sade han, ”så gör jag det också. Jag har inga barn hemma.”

Så blev det. Sedan fick en annan chaufför höra talas om det och erbjöd sig att arbeta under julen också. Tre gamla lastbilschaufförer arbetade alltså i tre dagar i något av det värsta ovädret som området hade drabbats av, och de tre fäderna som hade små barn kunde stanna hemma hos sina familjer.

Själv tittade jag på snön som föll och visste att Ken inte var tvungen att

vara ute i det kalla vädret, men han hade valt att vara det. Och jag tänkte på våra 10 barn och på jularna vi hade tillbringat tillsammans – särskilt dem då deras pappa inte fanns där.

I tre dagar läste jag och sydde, tittade på julprogram på TV, åt middag för mig själv, tittade på de öppnade julkapparna och tillbringade en fridfull och glad jul – tacksam för min make och hans julkupp till någon annan. ■

Norma J Broadhead är medlem i Millcreeks femte församling, Millcreeks stav, Salt Lake City.

Tre gamla lastbilschaufförer arbetade i tre dagar i något av det värsta ovädret som området hade drabbats av, och de tre fäderna som hade små barn kunde stanna hemma med sina familjer.



En GÅVA *som räcker* ÅRET OM

ÄLDSTE DARWIN B CHRISTENSON
i de sjuttios kvorum



*Du behöver inte vänta till
dess julen kommer för att ge
vänskap, kärlek och tjänster.*

Min bror, syster och jag växte upp i landsorten Blackfoot i Idaho. Min familj hade inte så mycket pengar, men det hindrade inte att vi såg fram emot julen. Vi brukade vakna tidigt på morgonen, smyga in i mammas och pappas rum och fråga dem om vi fick gå upp. Trötta brukade de svara: "Nej. Klockan är bara tre på morgonen. Gå och lägg er igen."

Så vi gick tillbaka och lade oss i våra sängar och väntade och väntade och tänkte: "Det måste vara lite senare nu." Sedan gick vi upp igen och frågade mina föräldrar: "Mamma, pappa, får vi gå upp nu?"

De sade: "Nej, klockan är bara 10 minuter över 3. Gå och lägg er igen." Det verkade ta evigheter innan vi äntligen fick gå upp och fira jul.

Under dessa tidiga år började vi förstå hur viktig Frälsaren var när vi firade jul. Genom att vi skapade en god relation till honom kunde vi fatta bra beslut och få många underbara gåvor.

Gåvan att ha goda vänner

Sann vänskap har varit en av dessa gåvor. Jag hade flera goda vänner när jag växte upp. Evangeliet band oss samman och speciella ledare hjälpte oss att välja det rätta. Vi hade en underbar söndagsskollärare som hette Eva Manwaring. Hon visste hur man skulle handskas med en grupp busiga pojkar. Jag tror inte att det fanns så många systrar som skulle ha stått ut med oss, men hon gjorde det. Hennes make tog hand om oss i scouterna och hjälpte oss att få högsta utmärkelsen.

Jag är tacksam för goda vänner och ledare som hjälpte mig att göra bra val, särskilt valet att gå ut som missionär.

Gåvan att få komma till Brasilien

När jag kom till Brasilien som missionär förälskade jag mig genast i det vackra, gröna landet och de öppna, kärleksfulla, ödmjuka människorna.

Arbetet var ofta tufft. Några representanter för en annan kyrka brukade säga åt ungdomarna att kasta sten på oss. Vi kastades i fängelse. Det var svårt för människor att bli medlem i kyrkan för deras grannar fryste ut dem. Det var i slutet av 1950-talet när kyrkan inte ens hade en stav i Brasilien.

Nu finns det nästan 200 stavar. Det har varit en andlig välsignelse att se kyrkans mirakulösa tillväxt i Brasilien när jag har återvänt med min familj som missionspresident och som medlem av områdespresidentskapet.

När min första mission var slut åkte jag hem med båt. Jag stod på däck och grät när jag såg Brasilien försvinna i horisonten. Det är alltid lika spännande att återvända, men det har inte blivit lättare att ta farväl.

Kärlekens gåva

När jag kom hem från min mission träffade jag en vacker kvinna som hette Sandra Joeline Lyon på en stavskonferens. Vi gick båda på Idaho State University i Pocatello men bodde i Blackfoot. Det bästa med att pendla var att Sandra och jag samåkade i samma grupp. Jag kunde se att hon var en av Guds dyrbara döttrar och jag visste att hon var den rätta för mig. En dag när jag satt bredvid henne i bilen sade jag: "Du borde faktiskt skriva ett avskedsbrev till din missionär för du vet att du kommer att gifta dig



Genom att vi
skapade en
god relation
till honom kunde vi
fatta bra beslut och få
många underbara
gåvor.

Att gifta oss
för evighe-
ten är den
största gåvan som
vi kunde ha gett
varandra.

med mig i alla fall.” Riktigt så enkelt var det inte, men efter några år var vi gifta.

Vi förlovade oss i december, vilket gör att julen känns särskilt betydelsefull. Att gifta oss för evigheten är den största gåvan som vi kunde ha gett varandra. Min hustru är en underbar välsignelse. Hon har gett kärlek till mig, våra barn, deras makar och våra barnbarn. Hennes kärlek gör mycket för att hålla ihop familjen.

Gåvan att få ta del av prästadörets kraft

När Sandra och jag hade varit i gifta i några år föddes vårt tredje barn, en liten pojke som fick heta Stephen, bara tre dagar före jul. När han föddes var det något fel på hans lungor. Han hade en tapper ande. Han kämpade för sitt liv, men läkarna sade att det inte var troligt att han skulle få leva. Vår biskop bad församlingen att be tillsammans med oss för vår son.

Den största gåvan den där speciella julaf-
tonen var att kunna ge honom en välsig-
nelse. Efter välsignelsen kände jag mig
manad att gå till Sandras rum och tala om
för henne att Stephen skulle bli bra och att
hon inte skulle oroas sig. På juldagsmorgo-
nen sade läkarna till oss att Stephen skulle
klara sig. De hade ingen aning om vad som
hade hänt. Det var ett underverk. Jag är
så tacksam för prästadörets kraft. Vi ser
Stephens överlevnad som en av vår familjs
bästa julklappar.

Den stora gåvan

Den största gåvan vi får till jul är att vi
påminns om Frälsarens födelse. Han är vår
gåva från Fadern. Om vi lever nära Frälsaren
när vi växer upp kan vi lättare fatta bra beslut.
Du vill inte göra honom besviken. Om du
utvecklar ett vittnesbörd medan du är ung är
det lättare för dig att alltid uppskatta hans
mirakulösa offer.

Det är livsviktigt att leva nära Frälsaren
och veta att han alltid är där och att han alltid
älskar dig. När vi följer hans exempel och
hans lärdomar får vi underbara känslor under
julen och förunderliga välsignelser i evighe-
ten. Jag vittnar om att Frälsaren lever. God
jul, älskade bröder och systrar. ■

Visste du det här?

Den levande Kristus

Att läsa eller lära sig utantill "Den levande Kristus: Apostlarnas vittnesbörd" är ett sätt som du kan komma nära Frälsaren på den här julen. Det finns i *Liabona* (se apr 2002, s 2–3) och på baksidan av den nya versionen av *Vägledning för de unga*.

De unga kvinnorna i Whitewaters församling i Jonesboro stav i Georgia satte upp ett mål att lära sig "Den levande Kristus" utantill. Flickorna kände Anden när de lärde sig mer om Frälsaren och de kunde



återge apostlarnas uttalande som en överraskning för de andra flickorna under ett vittnesbördsmöte på ett

läger i staven för Unga kvinnor.

De vittnade med apostlarna "att hans liv, som är det centrala i hela mänsklighetens historia, varken började i Betlehem eller slutade på Golgata. Han var Faderns förstfödde, den enfödde Sonen i köttet, världens Återlösare ... Han är världens ljus, liv och hopp. Hans väg är den stig som leder till lycka i detta liv och evigt liv i den kommande världen. Gud vare tack för den oförläpna gåvan – hans gudomliga Son." (*Liabona*, apr 2000, s 2–3.)



Förslag till ledare

Julens sanna anda är att ge av sig själv. Vår fullkomliga ledare Jesus Kristus gav sitt liv och gjorde det därigenom möjligt för oss att kunna få Guds största gåva – evigt liv. (Se L&F 14:7.) När du läser berättelsen om Frälsarens

födelse den här julen, läs då också en del berättelser från hans jordiska verksamhet. Hans exempel på osjälviskt givande kan vägleda dig när du söker efter sätt att tjäna.



Det hände i december

Här följer några viktiga händelser i kyrkans historia som inträffade i december månad.

23 december 1805: Joseph Smith Jr föddes i Sharon i Vermont.

5 december 1847: Första presidentskapet omorganiserades i Kanesville, Iowa, med Brigham Young

som kyrkans president och Heber C Kimball och Willard Richards som rådgivare.

9 december 1895: Den första staven i Mexico bildades i Colonia Juárez.

9 december 1978: Kyrkans första heltidsmissionärer i Ghana anlände och döpte 89 personer.



ETT GLATT BUDSKAP OM STOR GLÄDJE

"Av alla högtidliga uttalanden i religiös och världslig litteratur var ängels kungörelse till herdarna som

vakade över sin hjord om natten ytterst betydelsefull:

'Men ängeln sade: "Var inte förskräckta! Se, jag bär bud till er om en stor glädje för hela folket.

Ty i dag har en Frälsare blivit född åt er i Davids stad, och han är Messias, Herren." (Luk 2:10–11)"

Se president James E Faust, andre rådgivare i första presidentskapet, "Ett kärleksmönster", *Liabona*, dec 1999, s 3.

MEDSOLS, LÄNGST UPP: DETALJ FRÅN KRISTUS OCH DEN RIKE UNGE MANNEN, AV HEINRICH HOFMANN; EN ÄNDEL VISAR SIG FÖR HERDARNA, AV BRUCE MARTIN; FOTO DON L SEARLE; ILLUSTRATION PAUL MANN; JOSEPH SMITH, AV ALVIN GITTINS; JESUS BOTAR DEN LAME I TEMPLET, AV JAMES J TISSOT

Så kan du använda *Liahona* december 2003

Förslag till familjens hemafton

- "Jesu Kristi gudomlighet", s 12: Äldste Orson F Whitney förstod att de sovande apostlarna i hans dröm representerade hans eget engagemang som ung missionär. Be familjen att tänka på hur de kan se till att de inte "sover på sin post".

- "Tio saker som jag tycker om hos dig", s 10: Läs om julklappen som Eric gav sin familj till jul. Diskutera sedan andra gåvor som familjemedlemmar kan ge.

- "Välsignelse i rikt mått", s 18: Välj en eller två av berättelserna och återge dem. Bär vittne om tiondelagen. Be familjemedlemmarna berätta om välsignelser som de har fått när de har hållit denna lag.

- "Var ett vittne om Gud", s LS15: Henry B Eyring berättar om vänner som avvisade missionärerna men som senare tackade äldste Eyring för att han erbjöd dem något som betydde så mycket för honom. Fråga familjemedlemmarna hur den här berättelsen kan hjälpa dem att komma över rädslan för att fråga vänner om de vill veta mer om kyrkan.

Ämnen i detta nummer

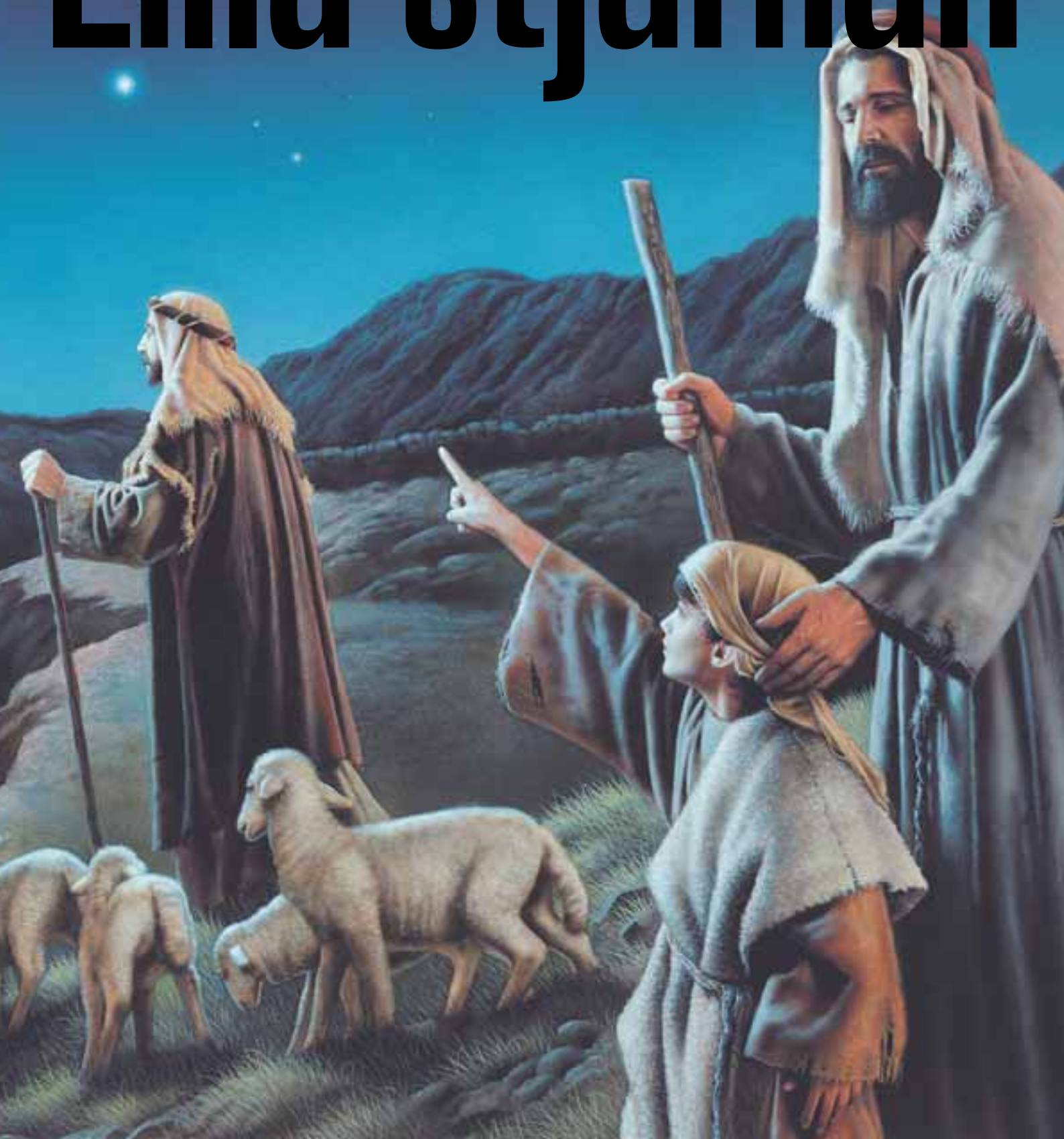
LS = *Lilla stjärnan*

Apostlar	12, LS10
Exempel	2
Familjens hemafton	48
Familjerelationer	6, 10, 26
Frid	1
Förbund	LS15
Försoningen	12
Helande	40, 44
Jesus Kristus	1, 2, 12, 29, 44, 47, LS2, LS4
Joseph Smith	32
Jul	1, 2, 6, 10, 26, 40, 44, LS2, LS4, LS8
Kyrkans historia	32, 47
Kärlek	6, 10, 40, 44
Ledarskap	47, 48
Missionsarbete	12, 40, 44, LS10, LS15
Motgångar	29
Nya testamentet	29, LS10
Oberoende	25
Offer	40, LS6
Omvändelse	LS6
Patriarkaliska välsignelser	40
Pionjärer	LS6
Prioriteringar	29
Profeter	2
Tempel och tempeltjänst	24, LS16
Tionde	18, 25
Tjänande	6, 40
Undervisning	48
Vittnesbörd	12, 26
Välsignelser	18, 25
Vänskap	44

Vi efterlyser julupplevelser

Vad ska du ge i julklapp i år? Om du har en fin julupplevelse som du vill berätta om så skulle vi gärna vilja ha den i julklapp! Tjänade du någon anonymt? Hur kom du närmare Frälsaren? Berätta om din upplevelse för *Liabonas* läsare. Skicka den till cur-liahona-imag@ldschurch.org eller till Christmas Experiences, *Liabona*, Room 2420, 50 East North Temple Street, Salt Lake City, UT 84150-3220, USA.

Lilla stjärnan



Världens ljus



**Ett julbudskap från första presidentskapet
till världens barn.**

”**V**ar är judarnas nyfödde konung? Vi har sett hans stjärna gå upp och har kommit för att tillbe honom.” (Matt 2:2)
Så sade de visa männen för länge sedan när de följde det himmelska ljus som ledde dem till mänsklighetens Frälsare.

Jesus Kristus, som föddes under enkla förhållanden, som korsfästes och uppstod, är vår källa till det ljus som leder oss på den väg som vi bör gå på. När vi ser till honom, följer hans ljus och gör vad han vill att vi ska göra, kommer vi att finna frid och lycka.

Vi vittnar om att Jesus Kristus är vår Återlösare och vår vän. Han är världens ljus. Han lever, och på grund av att han lever, kommer vi att leva för evigt. (Se Johannes 14:19.)

Varma hälsningar
Första presidentskapet





Vad är julen?

VICKI F MATSUMORI

"Eftersom I ären villiga att ... stå såsom vittnen om Gud under alla tider och i allting och överallt." (Mosiah 18:9)



Vad är julen? President Thomas S Monson, förste rådgivare i första presidentskapet, sade att julen är barn, minnen, gåvor och uppfyllda profetior. (Se "Jul: Vad är det?", *Liabona*, dec 1998, s 2–6.)

Julen är barn. Den är glädje, spänning och hopp.

Julen är minnen. Den är en tid när vi kan minnas och visa den kärlek som Jesus bad oss att känna för alla.

Julen är gåvor. Ibland ger vi saker. Andra gånger ger vi tjänster. President Monson sade att vi ska "ge tacksamhetens gåva till vår Herre och Frälsare, genom att leva i enlighet med hans lärdomar." (*Liabona*, dec 1998, s 6.)

Julen är uppfyllda profetior. Ängeln förkunnade: "Ty i dag har en Frälsare blivit född åt er i Davids stad, och han är Messias, Herren." (Luk 2:11)

När Jesus Kristus föddes visade sig en ny stjärna. Men alla förstod inte vad den betydde. De visa männen från öster visste vad stjärnan betydde. De kom för att tillbe Jesus. Vi kan vara som de visa männen. Vi kan lära oss om Jesus Kristus och följa honom.

Vad är julen? Den är när vi firar den gåva som vår himmelske Fader gav till var och en av oss: hans Sons, Jesu Kristi födelse. Vi kan tacka för denna gåva genom att visa genom exempel att vi alltid kommer att följa honom.

Adventskalender

Ta bort sidorna 8–9 och klistra fast dem på tunn kartong. Klipp ut de numrerade stjärnorna på sidan 5. Varje dag i december läser du skriftstället som står på stjärnan med det datumet. Besvara frågan eller gör aktiviteten. Klistra sedan fast stjärnan på himlen ovanför krubban. Sätt bilden där den kan påminna dig om att följa Jesu exempel.

Förslag till samlingsstunden

1. *Skriv på papperslappar meningar från sången "Jesu Kristi Kyrka". (Se Programförslag för samlingsstunderna och barnens medverkan på sakramentsmötet 2003.) Låt barnen ställa sig utmed väggarna i rummet med papperslapparna i handen. Diskutera några av principerna som sången undervisar om – Att tillhöra Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga innebär till exempel att veta att kyrkan återställdes av Joseph Smith. Sjung en sång eller psalm om återställelsen. Upprepa det hela med de övriga meningarna. Be de andra barnen att ställa sig vid en papperslapp som representerar något som de känner starkt för. Sjung "Jesu Kristi Kyrka" och låt barnen vända sig mot varje mening, när den sjungs. Be dem att sjunga som om de bar sitt vittnesbörd.*

2. *Hjälp barnen att förstå att de kan sprida evangeliet genom att vara en missionär nu. Välj ett barn som ska vara medlemsmissionär och be honom eller henne att kontakta så många personer i Primär som möjligt på en halv minut. Han eller hon kommer fram till ett annat barn eller en vuxen, som står upp. Medlemsmissionären skakar hand med den andra personen och säger: "Hej, jag heter _____ och är medlem i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga." Hur många personer kontaktade medlemsmissionären? Upprepa aktiviteten med följande ändring: så fort någon har skakat hand med en person, blir den personen medlemsmissionär och börjar skaka hand med andra. Hur många personer kontaktades nu? Förklara att vi är medlemsmissionärer när vi lever efter evangeliets principer. Läs Matteus 7:24–27; Markus 12:41–44; Lukas 10:25–27; Johannes 5:39. Räkna upp olika sätt som vi kan vara medlemsmissionärer på. Dela upp barnen i grupper och låt varje grupp göra ett rollspel av vad de kan göra nu för att vara bra missionärer. Sjung sånger eller psalmer om missionsarbete. ●*

1

Lukas 1:26-33

Vem sade till Maria att hon skulle få ett barn?

10

Matteus 2:7-10

Vart sände Herodes de visa männen?

16

Matteus 5:43-44

Jesus Kristus lärde att vi ska älska våra fiender. Be i dina egna böner att Herren ska välsigna någon som har varit ovänlig mot dig.

21

Markus 10:13-14

Jesus Kristus visade att barnen är mycket viktiga för honom. Visa din kärlek till en bror, syster eller förälder genom att läsa en berättelse för honom eller henne.

3

Lukas 2:3-6

Varför färdades Josef och Maria till Betlehem innan Jesus var född?

4

Lukas 2:7

Varför lade Maria Jesusbarnet i en krubba?

11

Matteus 2:11

Hur visade de visa männen att de visste att det lilla barnet var Frälsaren?

5

Lukas 2:8-11

För vilka tillkännagav ängeln Frälsarens födelse?

22

Matteus 22:37-39

Jesus Kristus lärde att vi ska älska vår nästa. Gör något för en granne tillsammans med din familj.

17

Matteus 6:3-4

Jesus Kristus lärde att vi ska hjälpa andra. Gör i hemlighet en tjänst åt någon i din familj.

12

Matteus 2:13-15

Varför tog Josef Maria och Jesus till Egypten?

23

Johannes 13:34

Jesus Kristus sade att vi ska älska varandra. Visa din kärlek till dina föräldrar genom att hjälpa till utan att bli ombedd.

24

Jesaja 9:6

Den tid då vi firar Jesu Kristi födelse bör vara fylld av gläde. Skriv ner dina känslor för honom i din dagbok.

6

Lukas 2:12

Vad användes som vaggga till Jesusbarnet?

7

Lukas 2:13-14

Vilka prisade Gud tillsammans med ängeln?

13

Matteus 5:6

Jesus Kristus lärde att vi välsignas om vi söker rättfärdighet. Läs skrifterna eller berättelser ur skrifterna i minst 10 minuter.

19

Matteus 7:12

Jesus Kristus lärde oss att behandla andra som vi vill bli behandlade. Skriv ett brev till någon som bor långt borta, till exempel en missionär eller en far- eller morförälder.

18

Matteus 7:7-8

Jesus Kristus lärde oss att Jesus Kristus bönbesvaras. Erbjud dig att hålla familjebön.

14

Matteus 5:9

Jesus Kristus lärde att vi ska vara fridsstiftare. Var en fridsstiftare i din familj genom att inte bråka med andra.

9

Matteus 2:1-2

Hur visste de visa männen att Jesus hade fötts?

15

Matteus 5:16

Jesus Kristus lärde att vi ska vara goda exempel för varandra. Var ett exempel genom att välja det rätta.

20

Lukas 17:12-19

Jesus Kristus lovordade den spelälske som tackade honom. Skriv ett meddelande eller rita en bild för att tacka din primärlärare för allt som han eller hon har lärt dig.

En säng till Nils

DIANE L MANGUM

Baserad på en verklig händelse

"Var och en som för mitt namns skull har lämnat hus ... eller åkrar, han kommer att få bundrafalt igen och skall ärva evigt liv." (Matteus 19:29)

Nils hörde gnissel, knak och ett stort brak! Alla i huset sprang dit och såg missionärerna begravda under en hög med filter och plankor som hade varit Nils säng. Hans säng hade varit för liten för de två vuxna männen som var i Sverige och predikade evangeliet.

De hade kommit strax efter kvällsmaten och stannat så sent att mamma insisterade på att de skulle sova över. Hon lät dem sova i Nils säng medan han sov på golvet.

Nils tittade förfärad på sin trasiga säng. Mamma viskade: "Var inte orolig. Pappa gör en ny åt dig."

Men pappa verkade inte ha tid. Han arbetade hela dagarna och talade med missionärerna på kvällarna. Han sade att Mormons bok förklarade allt som han inte förstod i Bibeln.

Snart döptes mamma, pappa, Peter, Botilla och Bengt in i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga. Nils och hans lillasyster fick vänta tills de fyllde åtta år. De var lyckliga, men alla andra i staden verkade vara arga – särskilt farmor och farfar. Nils familj bestämde sig för att åka till Amerika där de kunde vara tillsammans med andra medlemmar i kyrkan.

"Du kommer att tycka om Amerika, Nils", sade mamma, "och när vi kommer dit ska du få en ny säng".

Båten till Amerika var fylld med andra svenska och danska medlemmar i kyrkan. Nils sov ovanpå två jättestora vattentunnor. Han var rädd att han skulle ramla ner när båten gungade fram och tillbaka. Han längtade efter att se land och få sova i en säng som stod stilla.

Men Nils första säng i Amerika stod *inte* stilla. När de hade kommit av båten gick de på ett tåg. Nils somnade

när han lyssnade till ljudet av hjulen. När de hade gått av tåget på en plats som hette Council Bluffs lastade de sina tillhörigheter i vagnar som drogs av oxar. Nils hade tyckt att det var trångt på båten, men det här var värre!

"Det finns ingen plats för madrasser eller kuddar", ropade mannen som bestämde. "Lasta bara era kläder och filter!"

"Ingen kudde, ingen madrass och ingen säng", suckade Nils.

Hans familj delade vagn med en änka och ett nygift par. Nils och hans familj sov på marken varje natt, och dag efter dag gick de på dammiga stigar tills de kom till Salt Lake City. När de väl var där fick de dela hus med en annan familj.

Familjens första egna hem i dalen var ett litet rum med jordgolv som hade grävts upp i en bergssluttning. De sov under filter som kunde rullas ihop på morgonen. De längtade efter ett mer permanent hem.

Till slut hittade pappa lite mark där de kunde ha ett eget hus. Återigen lastade de upp allt i vagnen och åkte till Huntsville i Utah. Dalen där var grön med massor av högt gräs och bergssluttningen var täckt med träd. Deras andra hem var en primitiv stuga med ett läckande tak av pilträdsgrénar och madrasser av majshylsor på golvet.

Till slut, på juldagen, flyttade de in i ett riktigt timmerhus med trägolv, takplattor av tall och riktiga sängar! Fyra och ett halvt år efter det att de hade lämnat Sverige kunde Nils mysa under täcket i sin egen nya säng. Den knakade lite när han flyttade på sig och det påminde honom om natten när hans gamla säng brakade ihop. Vad mycket det var som hade förändrats! Nils log. Kanske skulle han en dag vara missionär i Sverige också. Men om han var det skulle han se upp med små sängar! ●

Många år senare återvände Nils P Löfgren till Sverige som missionär.



Vad är julen?

Se sidorna LS4 och 5 för aktivitet och instruktioner.



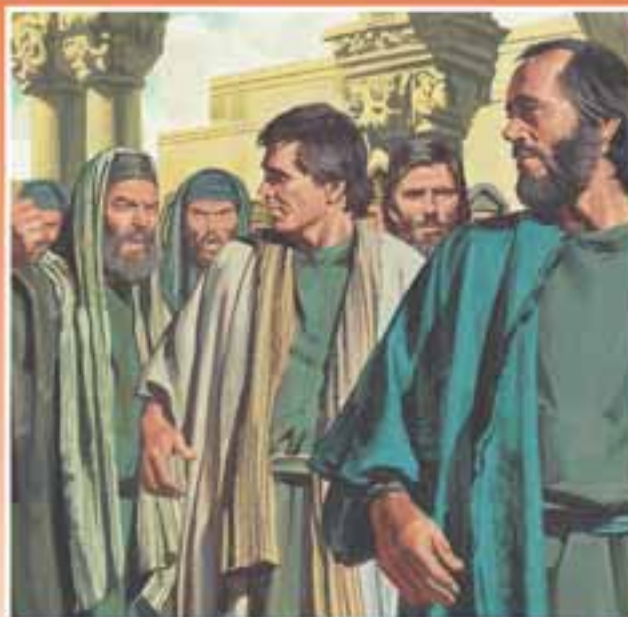


PAULUS AVSLUTAR SIN MISSION



Romerska soldater förde bort Paulus från judarna men lät honom tala till judarna först. Han sade till dem att han var en missionär som undervisade om Jesu Kristi evangelium. Han hade sett ett ljussken från himlen och hört Frälsarens röst.

Apostlagärningarna 21:31–40; 22:1–21



ILLUSTRATIONER PAUL MANN

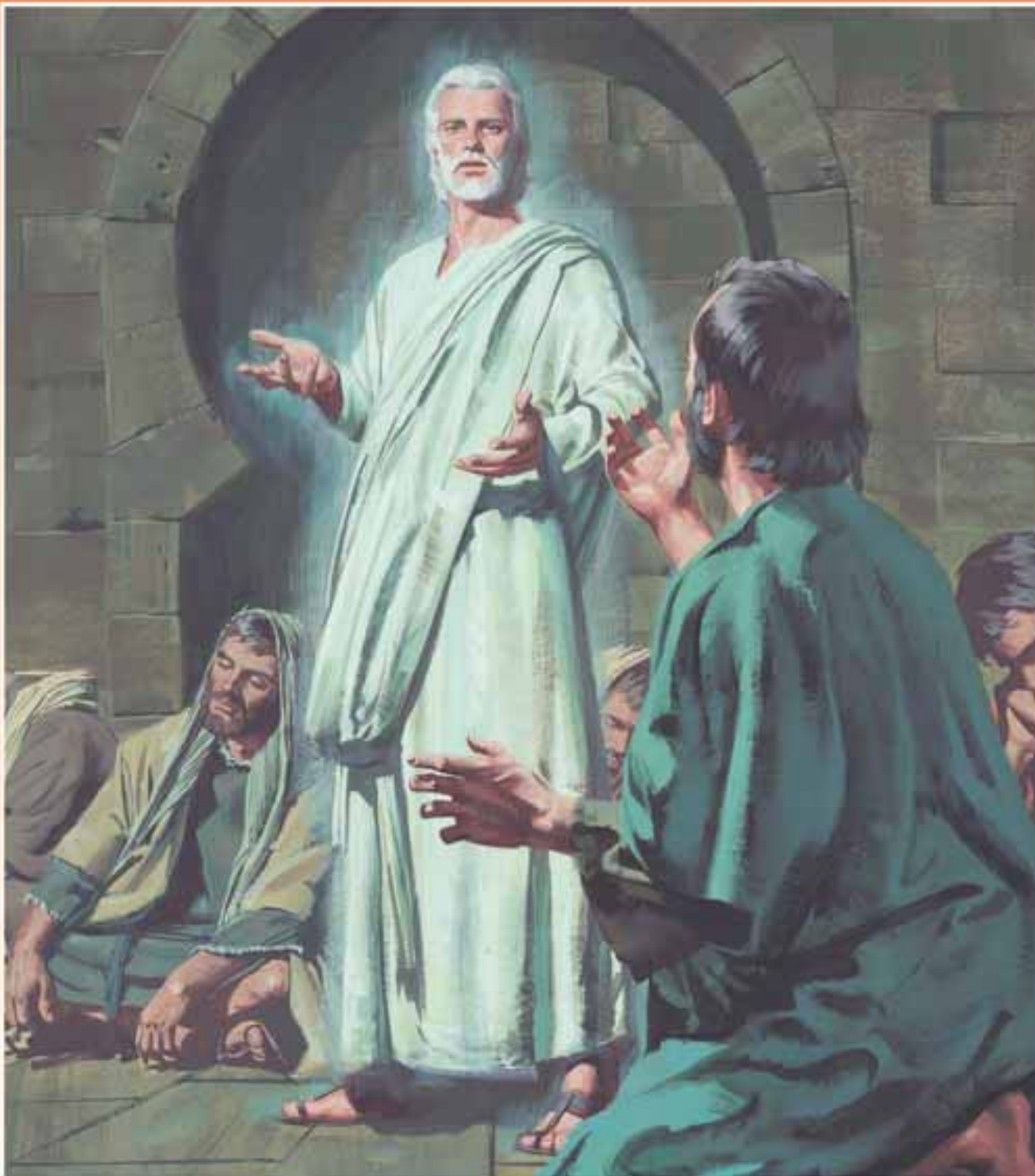
När Paulus gick till templet i Jerusalem tog han med sig några som inte var judar. Det gjorde judarna arga. De tog ut honom från templet och slog honom.

Apostlagärningarna 21:26–32



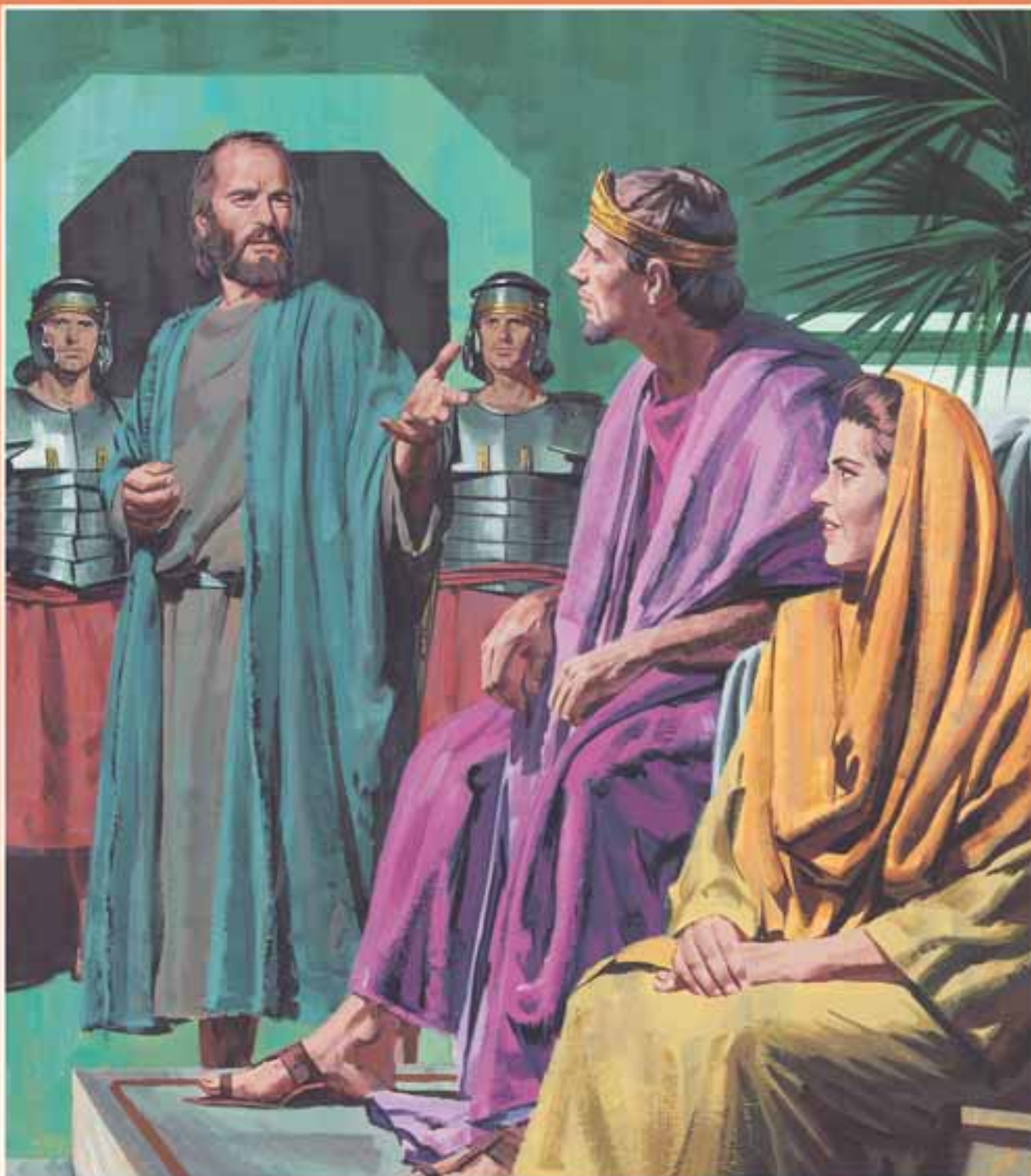
Judarna trodde inte på honom. De skrek åt honom och ville döda honom. Soldaterna satte Paulus i fängelse för natten.

Apostlagärningarna 22:22–30; 23:1–10



Den natten besökte Frälsaren Paulus och sade att han inte skulle vara rädd. Jesus sade att Paulus skulle bege sig till Rom och undervisa om evangeliet där.

Apostlagärningarna 23:11



Judarna ville att romarna skulle döda Paulus, så romarna skickade honom till deras kung Agrippa. När kung Agrippa frågade vad Paulus hade gjort, sade Paulus att han hade varit en farisé och att han hade hatat de människor som trodde på Jesus. Han hade till och med satt dem i fängelse. Sedan hade han sett ett ljussken från himlen och hört Frälsarens röst. Nu trodde han på Jesus.

Apostlagärningarna 23:12–35; 25:13–23; 26:1–15



Paulus sade till kung Agrippa att evangeliet var sant, att Jesus hade uppstått och att han hade sagt åt Paulus att undervisa om hans evangelium. På grund av att Paulus lydde Jesus Kristus och undervisade om honom, hatade judarna Paulus.

Apostlagärningarna 26:16–26



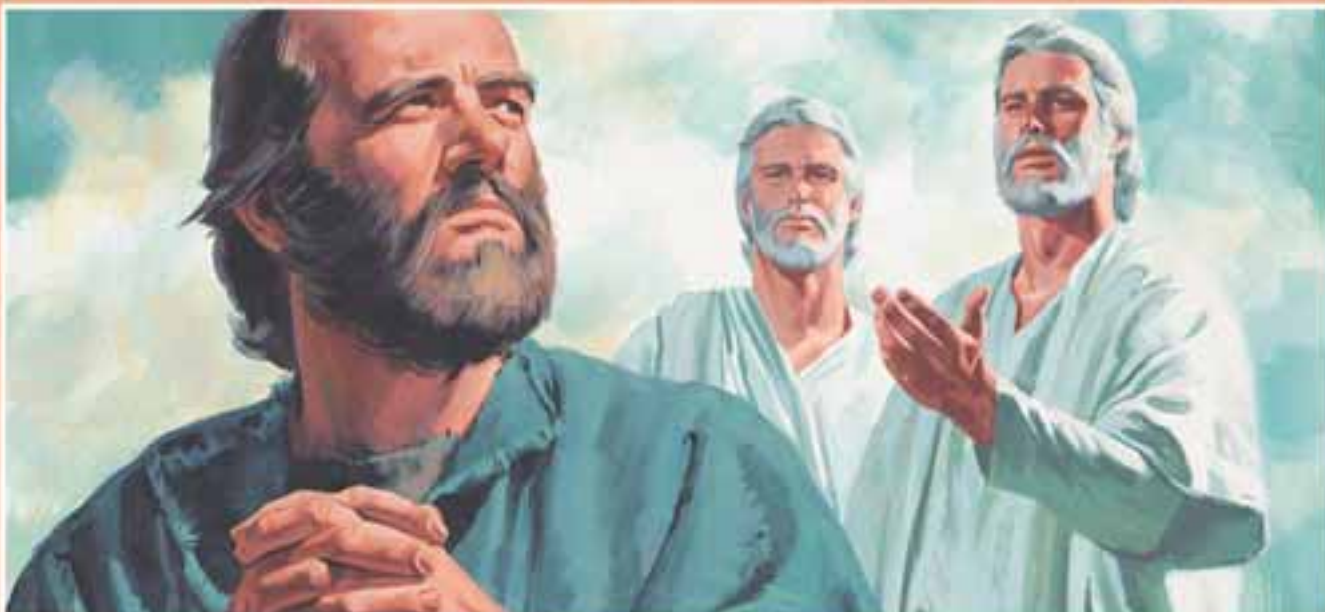
Kung Agrippa sade att han nästan trodde på Jesus på grund av vad Paulus hade sagt. Kungen tyckte inte att Paulus skulle dödas. Han skickade Paulus till Rom.

Apostlagärningarna 26:27–32; 27:1–2



Paulus satt i fängelse i Rom i två år. Många kom för att träffa honom och få undervisning om evangeliet. Han skrev brev till de heliga i andra länder. Dessa brev kallas också epistlar.

Apostlagärningarna 28:16–31



Paulus visste att han skulle dödas men han var inte rädd. Han hade följt Guds bud. Han hade undervisat om evangeliet. Han hade slutfört sin mission. Han visste att hans himmelske Fader älskade honom och att han skulle komma och bo hos sin himmelske Fader och Jesus Kristus när han hade dött.

Andra Timoteusbrevet 4:6–8

Var ett vittne om Gud

ÄLDSTE HENRY B EYRING
i de tolv apostlarnas kvorum

Varje medlem har i dopets vatten ingått förbundet att stå som vittne om Gud. Varje medlem har ingått förbund att utföra kärlekshandlingar som Frälsaren gjorde.

Kraften i detta förbund att älska och bära vittne bör förändra [förbättra] det som medlemmarna runt om i världen gör.

Tusentals gånger varje dag iaktas kyrkans medlemmar av människor som är nyfikna att få veta något om vårt liv. Eftersom vi har lovat att vara vittnen, vill vi försöka berätta för dem hur evangeliet har gjort oss lyckliga. Vad de tycker om det som vi säger kan till stor del bero på hur mycket de känner att vi bryr oss om dem.

Jag kan ge två löften till dem som delar med sig av evangeliet till andra. Det första är att också de som förkastar det en dag kommer att tacka oss. Vid flera tillfällen har jag bett missionärer besöka vänner som bodde långt ifrån där jag bodde, fått veta att



missionärerna blivit avvisade och sedan fått ett brev från min vän där det står ungefär så här: "Jag kände mig hedrad av att du ville erbjuda mig något som jag visste betydde så mycket för dig." Mitt andra löfte är att när du delar med dig av evangeliet till andra så går det djupare ner i ditt eget

hjärta. Det blir den vattenkälla som flödar fram och ger oss evigt liv när vi delar med oss av den till andra.

Var och en av oss som ingått förbund med Gud får prövningar som är speciella för oss. Men vi har alla viss gemensam tillförsikt [gemensamma löften]. Vår himmelske Fader känner oss och våra omständigheter och vet också vad som väntar oss i framtiden. Hans älskade Son Jesus Kristus, vår Frälsare, har lidit och betalat skulden för våra synder och för alla de människors synder som vi någonsin kommer att möta. ●

Från ett tal från generalkonferensen i oktober 1996.



Visste du att när äldste Henry B Eyring växte upp så hade hans gren i kyrkan möten i ett hotell. Senare hölls mötena i hans hus. Han och hans bröder var de enda medlemmarna i kyrkan i deras skolor. Under den tiden lärde han sig vad det innebar att stå som vittne om Gud. Han undervisar oss om hur man är ett vittne.

Tempelbilder

Under 2003 finns det bilder av tempel i varje nummer av *Lilla stjärnan*. Ta ut tempelbilderna från tidningen, klistra upp dem på kraftig kartong och klipp ut dem. Samla bilderna som påminnelse om templets betydelse.

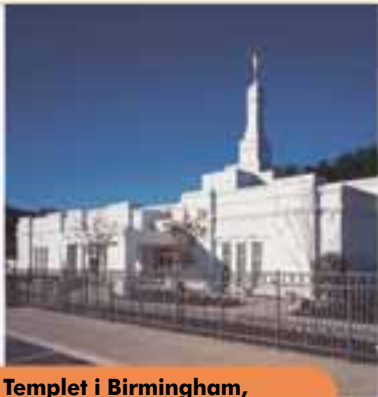


FOTO RANDAL CROW

Templet i Birmingham, Alabama

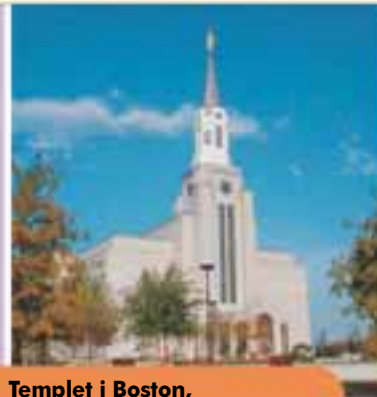
Invigt 3 september 2000
av president Gordon B Hinckley



FOTO DAVID NIN

Templet i Santo Domingo, Dominikanska republiken

Invigt 17 september 2000
av president Gordon B Hinckley



Templet i Boston, Massachusetts

Invigt 1 oktober 2000
av president Gordon B Hinckley



Templet i Recife, Brasilien

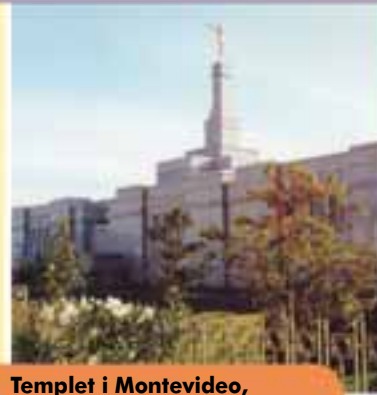
Invigt 15 december 2000
av president Gordon B Hinckley



FOTO MARCO ANDRÁS

Templet i Porto Alegre, Brasilien

Invigt 17 december 2000
av president Gordon B Hinckley



Templet i Montevideo, Uruguay

Invigt 18 mars 2001
av president Gordon B Hinckley



FOTO NADINE LARSON

Templet i Winter Quarters, Nebraska

Invigt 22 april 2001
av president Gordon B Hinckley



Templet i Guadalajara, Mexico

Invigt 29 april 2001
av president Gordon B Hinckley



Templet i Perth, Australien

Invigt 20 maj 2001
av president Gordon B Hinckley



Uppförandet av templet i Kirtland, av Walter Rane

I slutet av 1832 och i början av 1833 sade Herren till de heliga: "Byggen ... ett Guds hus." (L&F 88:119) I juni 1833 sade Herren: "Det är min vilja, att I byggen ett hus. Om I hållen mina bud, skolen I hava makt att bygga det." (L&F 95:11)



"*och med barnets födelse i Betlehem framkom en stor gåva, en kraft starkare än vapen, en rikedom som varar längre än kejsarens mynt. Detta barn skulle bli konungarnas konung och herrarnas herre, den utlovade Messias, ja, Jesus Kristus, Guds Son". Se President Thomas S Monson, "Julens gåvor", s 2.*